

ISSN 1333-0446

ŠARKO

Školski list OŠ Vladimira Nazora
Svibanj, 2010.

DAN ZAŠTITE ŽIVOTINJA

Kućni ljubimci u našoj školi

OBIJELI SMO SVJETSKI DAN VODA

UČENICI OŠ VLADIMIRA NAZORA SUDJELOVALI SU U PROJEKTU PLAVI DAN

OTIŠLA JOŠ JEDNA GENERACIJA UČENIKA

VLADIMIR NAZOR - CRIKVENIČKE GODINE

**AKCIJE SAKUPLJANJA PAPIRA U MATIČNOJ
ŠKOLI U CRIKVENICI**

OBIJELI SMO DOLAZAK PROLJEĆA

STIGLO NAM JE PROLJEĆE

TERENSKA NASTAVA

MORE

ŠARALICA
LIKOVNO - LITERARNI
PODLISTAK

IMPRESUM

ŠARKO

List učenika OŠ Vladimira Nazora,
Crikvenica

ADRESA UREDNIŠTVA

OŠ Vladimira Nazora
Vinodolska bb, 51260 Crikvenica
Tel./fax. 051/781-091
E-mail:os-crikvenica-002@skole.htnet.hr

IZDAVAČ

OŠ Vladimira Nazora, Crikvenica

ZA IZDAVAČA

Ravnateljica Deana Čandrić - Zorica, prof.

UREDNIŠTVO

Lucija Friš (5.a)
Ana Car, Rea Prpić, Emilia Bilen, Antonia Šegulja (5.b)
Maja Visković, Dolores Javorić, Ivana Tominac,
Chiara Horvat, Ana Brnić, Veronika Lukšić, Iris
Frković, Antonella Domijan, Armin Basha,
Dominik Salma (6.c)
Loren Lelas, Franko Car, Maja Kutija, Ariana
Kulišek, Kristina Krnjić, Lucija Šušnja (7.c.)

GLAVNA UREDNICA

Jasmina Manestar, voditeljica novinarske
družine

LIKOVNE UREDNICE

Ljiljana Mužević i Maja Lončarić

AUTORI LIKOVNOG RADA S NASLOVNICE

Patricia Blažević, 8.a
Ema Debelec, 6. b

VANJSKI SURADNICI

Foto skupina
Likovna skupina
Učitelji hrvatskoga jezika
Učitelji razredne nastave
Učitelj informatike

TISAK

KARTA d.o.o., Rijeka

NAKLADA

200 primjeraka

Pozdrav čitatelju!

Vjerni čitatelji, u ruci držite još jedno izdanje školskoga lista **Šarko**. Nadamo se da primjećujete kako se iz godine u godinu trudimo na što zanimljiviji način napraviti pregled svih događanja tijekom školske godine u našoj školi. Brojne su se aktivnosti zaredale u ovoj školskoj godini, stoga smo odabrali najznačajnije i najzanimljivije. Uveli smo još jednu novost u uređenju lista - tekst ispod fotografija. Na taj način htjeli smo vas još bolje informirati i o onome što je zabilježila kamera naših vjernih suradnika, ekipe iz foto skupine.

Posebno iznenađenje spremili smo za naše osmaše! Ispratili smo ih kao prave zvijezde, posterom. Najveći broj stranica posvetili smo ovogodišnjem projektu „Vladimir Nazor – crikveničke godine“. Popratili smo rad svih radionica, objavili intervju na tu temu, napravili strip, zavirili kako napreduje rad na slikovnici i još mnogo, mnogo toga.

Ne ćemo vam ništa više reći jer ne bi bilo zanimljivo da vam sve tajne **Šarka** otkrijemo već na prvoj stranici, **zato krenite na čitanje i želimo vam ugodnu zabavu!**

UREDNIŠTVO

OSVRNIMO SE

OBILJEŽILI SMO DAN ŠKOLE

Ponosni i zadovoljni na kraju još jedne školske godine

Pjesmom, plesom i veseljem proslavili smo još jedan DAN ŠKOLE. Sve je bilo u znaku masline kao i cijela protekla školska godina. Nastupili su brojni izvođači, naši marljivi učenici koji su oduševili brojnu publiku, okupljenu toga dana u auli naše škole.

Popularnom pjesmom „Maslina je neobrana“ publiku je oduševio veliki pjevački zbor pod ravnanjem Višnje Car – Lasić.

Nastupio je veliki pjevački zbor, mali pjevački zbor, naši recitatori, plesna skupina, mladi glazbeni umjetnici, tamburaški orkestar i mnogi drugi koji su se za taj dan marljivo pripremali sa svojim voditeljima. Pohvalili smo se i prošlogodišnjim projektom – proizvodnjom sapuna iz maslinova ulja. Na svečanoj sjednici nagrađeni su svi učenici i njihovi mentori koji su u protekloj školskoj godini proslavili ime naše škole. Najveći pljesak dobili su djelatnici jubilarci.

Veliki pjevački zbor nastupio je uz pratnju tamburaša pod ravnanjem Darka Majstorovića.

Kao i uvijek najznačajniji događaj bio je proglašenje UČENIKA GENERACIJE. Za najboljeg među najboljima proglašen je LOVRO KORDIŠ. Kroz program vodila nas je simpatična skupina malih čakavaca. Najuspješniji učenici i mentori su nagrađeni.

Novinarska družina
Foto (foto skupina)

UČENIK GENERACIJE ŠKOLSKE GODINE 2008./2009.

Lovro Kordiš prima nagradu Grada Crikvenice.

Riječi pohvale učeniku generacije uputile su njegove bivše razrednice Gordana Dodlek i Ivana Jovanović. Poželjele su mu puno sreće i uspjeha u budućnosti, a tim željama pridružujemo se svi.

Lovro Kordiš najbolji među najboljima

Često nam se život poput filmske vrpce vrati natrag i pred očima nam sinu poznate, drage, stare slike. Želimo li ih pohraniti u knjigu uspomena ili zagubiti u nekom prašnom kutku? Naravno ne, jer su sva ta sjećanja dragocjeni kamenčići u našim mozaicima života. Dijelovi su nas samih, naših misli – dijelovi koji ostaju u godini koja je minula.

Na kraju 2008./2009. školske godine Lovro Kordiš je kao najbolji među svojim vršnjacima napustio našu školu. Učenik generacije postao je zahvaljujući svom širokom znanju i interesima. Izvrstan učenik, uspješan plivač s mnogo osvojenih odličja. Sakupljao je medalje kao i znanje ne dokazujući se pred drugima i ne natječući se bilo s kime od vršnjaka.

I opet mu sa stranica našeg Šarka zahvaljujemo na lijepim trenucima provedenim s njime. Znamo da je njegov život obogaćen novim poglavljima i novim licima, ali je neka sjećanja potrebno izvući na svjetlo dana da bi opet zablislala novim nepatvorenim sjajem.

**Sretno, Lovro! Od srca ti želimo mnogo sreće,
ljubavi i topline u budućem životu!**

*Tvoja bivša razrednica Ivana Jovanović
Foto (foto skupina)*

OTIŠLA JOŠ JEDNA GENERACIJA UČENIKA

PRIREDBA OSMAŠA ZA

KRAJ OSNOVNOŠKOLSKOG OBRAZOVANJA

Priredba se danima pripremala u strogoj tajnosti. Šaputalo se na hodniku i sastajalo radi dogovora. Što ove godine smišljaju naši osmaši? To je bilo pitanje koje je mučilo mnoge, pa čak i one koji su bili koordinatori priredbe. Informacije su davali na „kapaljku“, jer kakva bi to bila priredba kojoj je cilj iznenaditi nastavnike, ako informacije „procure“. Pa da! Dovoljno su sada već veliki i odgovorni da im se prepusti organizacija. S nestrpljenjem očekivala se priredba. A oni?! Dočekali su nas veseli, razigrani i raspjevani. Na svoj simpatičan način, kako i dolikuje osmašima, zahvalili su svim svojim nastavnicama na znanju koje kao dragocjen kovčeg nose sa sobom u srednjoškolske klupe. Posebna zahvala upućena je razrednicima koji su im pružali veliku podršku.

Bilo je to prekrasno iznenađenje!

Devojke su nas iznenadile s predivnom izvedbom pjesme „Moje prijateljice“.

Puno sreće i uspjeha u budućnosti poželjela je osmašima ravnateljica Deana Čandrić - Zorica.

SRETNO!

Novinarska družina
Foto (foto skupina)

O Višnji

Kada sam odlučila napisati nešto o Višnji, ne znam je li to bila misao ili glazba. Bila je to pjesma Arsena Dedića „*Ono sve što znam o tebi, to je stvarno tako malo...*“

Razmišljam o njoj i vidim ju u slikama: osoba koja ima siguran i dug korak, hoda čitavim tijelom, govori čitavom sobom, jasan pogled sa strašću, srdačan osmijeh, topla i žestoka.

Kada ju vidim s učenicima vidim da im pripada, da su njezini i ona njihova.

Vidim Višnju učiteljicu.

Iako je završilo jedno poglavlje njenoga života, ono ju je obilježilo i ono traje...

Ljiljana Mužević

Draga Višnja, želimo ti puno zdravlja, sreće i zabave u tvojim mirnim umirovljeničkim danima.

Odlazak u mirovinu Višnja je proslavila sa svojim kolegicama i kolegama.

PRVI ŠKOLSKI DAN PRVAŠIĆA

Postali smo školarci

Ove školske godine u našu je školu upisano 53 prvašića. Od ukupnog broja, u matičnoj školi prvi razred pohađa njih četrdeset, a raspoređeni su u dva razredna odjeljenja. Samo sedam prvašića čini prvi razred u PŠ Dramalj, a najmanji broj „đaka prvaka“, samo šest, nalazi se u PŠ Jadranovo.

Prvoga su dana u školu stigli u pratnji roditelja. Značajnim su pogledima tražili svoju prvu učiteljicu.

Dobrodošlicu su im poželjeli učenici drugoga razreda.

Rea Prpić, 5.b
Foto (foto skupina)

NASTAVNICA VIŠNJA CAR – LASIĆ OTIŠLA U MIROVINU

Uvijek nasmijana naša draga Višnja.

BILI, VIDJELI, NAUČILI

TERENSKA NASTAVA TREĆIH RAZREDA

BILI SMO NA KOTORU

Rano ujutro kada smo stigli u školu udružili smo se s 3. b razredom i krenuli smo na Kotor. Prvo smo prošli Kotorskom ulicom sve do sportske dvorane, a onda smo se počeli penjati. Uspjon je bio vrlo naporan.

Kada smo stigli na vrh brda ugledali smo stare kamene kućice od kojih su neke već srušene. Na Kotoru smo sreli samo jednu tetu i jednog barbu. S vrha Kotora se vidi veliki dio Crikvenice, mora i dio otoka Krka. Najljepše se vidi novi toranj CRKVE SV. ANTONA koji je dovršen prošloga ljeta. Lijepo se vidi i CRKVA UZNESENJA BLAŽENE DJEVICE MARIJE koja je uz more. Vidi se i naša škola, Konzum, Plodine, most i nogometno igralište.

Ivana i Karla Gregorić, 3. a
Foto (foto arhiv razredne nastave)

Zajednička fotografija je vrlo lijepa uspomena na taj dan.

Na Kotoru smo učili snalaziti se na kompasu, crtali smo kućice i prirodu.

S Kotora se pruža prekrasan pogled na Crikvenicu.

Popeti se na Kotor bio je velik podvig za nas.

Crtali smo stare, kamene kućice i prirodu koja nas je okruživala. Na kraju smo marendali i spustili se prema školi. Bilo nam je jako lijepo.

POSJET KAZALIŠTU

Gledali smo *Pipi Dugu Čarapu*

U mjesecu studenom posjetili smo DJEČJE KAZALIŠTE U RIJECI. Putovali smo autobusom. Gledali smo „Pipi Dugu Čarapu“. Predstava je bila vesela i lijepa. Najviše nam se svidjelo kada je Pipi rekla da će ostati s Tomijem i Anikom. Osim Pipi, u predstavi smo upoznali Tomija, Aniku, majmuna, gusare, lopove i još mnoge druge zanimljive likove. Pozornica je bila lijepo uređena i scena se nekoliko puta mijenjala. Na pozornici su bile kuće, stolice, stolovi, a sve se to stalno okretalo. Scena je bila ubrzana. Zvučni efekti su cijelo vrijeme pratili predstavu. Svjetlosni efekti također su bili zanimljivi i povezani s predstavom, pa tako kada je bilo nešto napeto svjetla bi se ugasila. Predstava je bila zaista lijepa i poučna, glumci su bili vrhunski, a kostimi jako lijepi. Najbolji kostim imala je glavna glumica, Pipi.

Publika je bila oduševljena i nagrađivala je glumce bučnim pljeskom. Pouka ove predstave jest da ne napuštamo i ne ostavljamo one koji su s nama bili u lijepim, ali i u teškim trenucima.

Fabio Car, Stela Gojani i Petra Novkovski, 3.b

TERENSKA NASTAVA 2. a I 2. b RAZREDA

Kod vatrogasaca

U studenom su učenici drugih razreda matične škole u Crikvenici otišli u vrlo zanimljiv posjet. Otišli su u goste našim susjedima vatrogascima.

Uz njihovo stručno vodstvo zaviri smo u unutrašnjost vatrogasnih garaža, imali smo priliku i sjesti u pravo vatrogasno vozilo, čuli smo i zvuk sirene, isprobavali zaštitne šljemove... Bilo nam je vrlo lijepo i zanimljivo. Teško nam se bilo vratiti na nastavu. Cijeloga dana i cijeloga tjedna prepričavali smo dojmove, a i mnogi dečki poželjeli su jednoga dana, kada odrastu postati vatrogasci.

Upijali su svaku riječ hrabrih vatrogasaca.

Uateljeu Zvonka Cara

U prosincu smo posjetili novoizgrađeni atelje velikom crikveničkom kiparu Zvonku Caru. Tamo smo vidjeli mnogo njegovih kiparskih radova, njegov mali okrugli stolić, fotelju, naočale te druge predmete koji su pripadali ovom svestranom umjetniku. Najviše nas se dojmio STRAŠNI MALIK napravljen od drva.

Zvonko Car izradio je i bistu Vladimira Nazora koja se nalazi u našem školskom dvorištu.

Učenici 2.a i 2.b razreda
Foto (foto arhiv razredne nastave)

U UREDU GRADONAČELNIKA GRADA CRIKVENICE

Mi „mali“ na prijemu kod gradonačelnika

Mi "mali" bili smo kod gradonačelnika! U posjet, osim nas, pozvani su i učenici iz Dramlja, Jadranova, ali i susjedne nam osnovne škole. Imali smo vrlo važan zadatak, a to je da novoizabranom gradonačelniku, gospodinu Damiru Rukavini predstavimo što bi po našem mišljenju trebalo napraviti u gradu.

Pitanja gradonačelniku letjela su sa svih strana. Jedna je djevojčica pitala hoće li se zatvoriti „Bakaga“, druga je pak pitala hoće li se u Crikvenici sagraditi neki fakultet, treća je pitala hoće li se u sklopu OŠ Zvonka Cara sagraditi sportska dvorana.

Mi, maleni zabavili smo gradonačelnika i dogradonačelnika.

Ja sam uspjela postaviti čak četiri pitanja. Zašto nema više policajaca na cesti? Hoće li se napraviti više učionica u OŠ Vladimira Nazora? Je li u planu izgradnja igrališta za zabavu u dvorištu OŠ Vladimira Nazora te hoće li se u budućnosti izgraditi kraj škole parkiralište za roditelje?

Gradonačelnik nas je sve lijepo saslušao, nije nam ništa obećao, ali je napomenuo kako će nastojati udovoljiti svim našim željama i kvalitetnim prijedlozima. Na kraju smo pozvani na mali domjenak kod gradonačelnika. Toga smo dana bili jako važni!

Na domjenku kod gradonačelnika

Toga dana gradonačelnik je imao punu Gradsku vijećnicu znatiželjnih i veselih mališana.

Nadia Domijan, 3. B
Foto (arhiv razredne nastave)

ŠKOLA U PRIRODI – HRVATSKO ZAGORJE

HRVATSKO ZAGORJE

*Tu kad Zagorci živu,
Tu kad tice kantaju,
Tu kad se dica igraju,
Se je to va brežuljkastomu kraju.*

*Tu kad kokoše po livadi gredu,
Tu kad Trakoščan stoji,
Tu kad su kućice male,
Mi se igramo i zmišljamo smišne šale.*

*Tamo smo bili,
Lipo sve naučili,
Prijatelje nove našli,
I lipo se va Dramalj vratili.*

Ovu pjesmu napisali su učenici 4. r. PŠ Dramalj, školske godine 2008./2009. na izletu ŠKOLA U PRIRODI. Pjesma je nastala na jednoj od radionica. Organizatoru su se stihovi jako sviđali pa ih je odlučio koristiti u svom promotivnom materijalu.

Čestitamo učenicima koji su sada naši vrijedni petaši! Učenici PŠ Dramalj sa svojom razrednicom u Hrvatskom zagorju.

Novinarska skupina
Foto (arhiv)

POSJET PREDSTAVI U MAŠKARANOM ŠATORU

„Kako je Potjeh tražio istinu“

Učenici četvrtih, petih i šestih razreda uživali su u predstavi „Kako je Potjeh tražio istinu“ u izvedbi glumačke družine Merlin iz Zagreba. Predstava je bila zanimljiva svim učenicima. Četvrti i peti razredi će tek u šestom razredu čitati tu lektiru, dok su šesti razredi mogli pogledati prizoreno djelo koje su već obradili na satu lektire. Troje glumaca vješto je predstavilo više likova, a radnja je vjerodostojno pratila književni predložak Ivane Brlić-Mažuranić.

Maja Visković i Dolores Javorić, 6.c
Foto (foto skupina)

POSJETILI SMO ASTRONOMSKI CENTAR

Pogled u zvijezde

Peti razredi posjetili su ASTRONOMSKI CENTAR U RIJECI. Učenici su bili u pratnji svojih razrednica i nastavnice iz geografije, a društvo su im činili i učenici OŠ Jurja Klovića iz Triblja. Na uzvisini Sveti Križ u Rijeci smjestilo se to prelijepo zdanje, novi astronomski centar.

Naši učenici mogu se pohvaliti da su među prvim školama koje su imale priliku boraviti u tom zvjezdanom prostoru. Pogledali su kratki film o astronomiji i teleskopima, a najviše ih je oduševila zvjezdarnica i veliki teleskop. Vratili su se puni dojmova.

Pogled u zvijezde

Rea Prpić, Ana Car i Lucija Friš, 5. r

Astronomski centar u Rijeci.

UČIMO O PRIMORSKO – GORANSKOJ ŽUPANJI

Posjet Rijeci

Kada smo učili širi zavičaj odlučili smo poći na izlet u Rijeku. I napokon je došao taj dan! Pripremili smo se tako što smo uzeli sendvič, vodu, sok i osvježavajuće bombone. Obukli smo se prikladno: majica, traperice, tenisice... Ujutro u 9 sati učenici 3. a i 3. b razreda veselo su stigli na autobusni kolodvor u Crikvenicu. Otišli smo prvo po učenike trećih razreda u Dramalj i Jadranovo. Autobusom smo prošli kroz mnoga mjesta našeg šireg zavičaja, Kraljevicu, Bakarac, Šmriku... I napokon, Rijeka! Odmah smo otišli na TRSAT, a tamo nas je dočekao vodič. Vidjeli smo MARIJANSKO SVETIŠTE, TRSATSKU GRADINU, SPOMENIK PAPI IVANU PAVLU II. i još mnogo toga. Vodič nam je pričao zanimljive legende, a mi smo slušali, razgledavali i učili.

Ispred spomenika Ivanu Pavlu II. učenici su pažljivo slušali vodiča.

Mnogo zanimljivih podataka moglo se čuti toga dana.

Skupna fotografija ispred HNK u Rijeci.

Nakon toga spustili smo se TRSATSKIM STUBAMA do centra grada. Prošli smo kroz stari dio grada te vidjeli KOSI TORANJ, KATEDRALU SV. VIDA, KAZELIŠTE pl. IVANA ZAJCA, a i brojne druge spomenike pa i onaj zanimljiv spomenik Janku Poliću – Kamovu. Razgledavajući prilično smo ogladnjeli, pa smo napravili stanku za marendu. Siti i odmorni krenuli smo u ZAVIČAJNI MUZEJ. Tamo nas je čekala gospođa koja nas je puno toga naučila o raznim biljkama i životinjama. Vidjeli smo razne kukce, zmije, guštere, divlje životinje, ptice, ribe, morske pse, rakove i još puno toga. Kao šećer na kraju naš prijatelj Fabio odveo nas je u njegov lokal na sladoled. Puni dojmova s ovog lijepog i poučnog izleta rano popodne vratili smo se kućama.

Petra Novkovski, 3. B
Foto (arhiv razredne nastave)

TERENSKA NASTAVA**MORE**

U ranu jesen ove školske godine šesti razredi otišli su na zanimljivu terensku nastavu.

Krenuli smo iz škole i zaustavili se na jednoj od crikveničkih plaža. Tamo smo se lijepo zabavili, ali i puno naučili. Mjerali smo dubinu i temperaturu mora te temperaturu zraka.

Puni volje, znanja i alata krenuli smo istraživati more i priobalje.

Mjerali smo dubinu i temperaturu mora.

Istraživali smo biljni pokrov u 1 metru četvornom.

Tražili smo biljke kojima je stanište obala uz more. Našli smo ih vrlo lako. Iz oskudne zemlje, gotovo iz kamena nuknula je mrižica, primorski trputac i petrovac.

Istraživali biljni pokrov uz more.

Svi smo imali zadatak.

Svaki rezultat istraživanja pomno se bilježio.

To je bila integrirana nastava na kojoj su sudjelovale nastavnice iz prirode, hrvatskog, matematike i naše razrednice. Bili smo podijeljeni u četiri skupine. Svaka grupa imala je svoj zadatak. Podatke koje smo prikupili i fotografije koje smo snimili na terenu lijepo smo objedinili plakatima koji krase učionicu prirode. Bilo je to zaista jedno lijepo iskustvo.

Nažalost, morali smo vidjeti i ovu sliku. Krivac?! Neodgovoran čovjek!

Armin Basha i Maja Visković, 6. C
Foto (Armin Basha)

Nezaobilazni stanovnik priobalja, galeb.

"Bogatstvo Hrvatske u kapljici vode"

More u našoj učionici (1.b)

EKO ŠKRINJICA

AKCIJA EKO GRUPE 3. RAZREDA PŠ DRAMALJ UREDILI SMO NAŠE LIJEPO ŠKOLSKO DVORIŠTE

Vrijedna EKO grupa 3. razreda PŠ Dramalj prionula je poslu na samom početku školske godine. Kako im je nedavno uređen okoliš škole, učenici su nastojali popraviti oštećenja koja su nastala tijekom ljetnih praznika.

Učenici su bili jako vrijedni.

Oni znaju čuvati svoje školsko dvorište.

Novinarska družina
Foto (arhiv)

AKCIJA SAKUPLJANJA PAPIRA U PŠ DRAMALJ

U Područnoj školi Dramalj ove školske godine organizirane su čak tri akcije prikupljanja starog papira i baterija, 12. listopada, 17. prosinca te u rano proljeće.

U akcijama su sudjelovali svi učenici, roditelji, učiteljice i spremačica škole.

Akciju je pokrenula EKO GRUPA 3.r. Dobivena sredstva koristit će učenicima 4. razreda pri realizaciji Škole u prirodi.

Sakupiti što više papira!
To je cilj ovih marljivih učenika.

Novinarska družina
Foto (arhiv)

AKCIJE SAKUPLJANJA PAPIRA U MATIČNOJ ŠKOLI U CRIKVENICI

U ovoj školskoj godini u matičnoj školi u Crikvenici održale su se dvije velike akcije sakupljanja papira. Jedna akcija održana je u jesen, a druga u proljeće. Dovoljno je reći da natjecateljski duh još uvijek postoji i da se učenici svaki put sve više trude da povećaju količinu papira za svoj razred. Sredstva od prikupljanja papira uvijek su iskorištena u dobrotvorne i humanitarne svrhe pa je to dodatna motivacija našim učenicima.

Akcija sakupljanja papira uvijek je uspješna.

Marljivo se stavlja papir na hrpice, a onda svaki razred ima zaduženog učenika da papir čuva kako „ne bi dobio noge i odšetao do hrpice drugog razreda“.

ODRŽAN GODIŠNJI SUSRET EKO ŠKOLA PRIMORSKO-GORANSKE ŽUPANIJE

Tema ovogodišnjeg susreta bila je „Održivi razvoj i štednja“

Eko susret održao se pred brojnom publikom u auli škole.

U našoj je školi ove godine održan godišnji susret eko-škola I. do V. generacije s područja Primorsko-goranske županije, na kojem su sudjelovale sljedeće škole: OŠ Vladimir Gortan Rijeka, OŠ Rikard K. Jerkov, Opatija, OŠ Petar Zrinski, Čabar, OŠ Frana K. Frankopana, Brod na Kupi, OŠ Vladimira Nazora, Crikvenica, OŠ Milan Brozović, Kastav, OŠ Sveti Matej, Viškovo, OŠ Gornja Vežica, Rijeka, OŠ Jurja Klovića, Tribalj, OŠ Klana i OŠ Ivana Rabljanina, Rab. Predstavnici eko-škola predstavili su svoje eko programe, vezane uz temu održivog razvoja. Nazočne je pozdravio dr. Ante Kutle, predsjednik Udruge „Lijepa naša“, koji je istaknuo da s Gradom Crikvenica i s Primorsko-goranskom županijom imaju uzornu suradnju. Prema njegovim riječima, PGŽ ima najviše eko-škola i vodeća je u kvaliteti provođenja eko-škola, što govori o tome da se eko programima pridaje velika pozornost.

Tema ovogodišnjeg susreta je bila „Održivi razvoj i štednja“, odnosno kako škole promišljaju „održivu potrošnju“. Na skupu je bio i zamjenik gradonačelnika Crikvenice Senko Smoljan. U nastavku, nakon kulturno-umjetničkog programa, kojeg su izveli učenici naše škole, predstavnici jedanaest eko-škola govorili su o onome što je rađeno u posljednje dvije godine. Naša je škola predstavila projekt „Proizvodnja eko sapuna iz maslinovog ulja“. Nakon prezentacija održan je okrugli stol na temu „Održivi razvoj i štednja“.

Rad naše škole predstavila je nastavnica Olga Arnaut.

Ravnateljica škole Deana Čandrić - Zorica na otvaranju eko susreta.

Ante Kutle, predsjednik UDRUGE „Lijepa naša“.

- Jako smo ponosni što naša škola pripada II. generaciji eko-škola. Ovaj smo prestižni status stekli 11. ožujka 2002. godine, a kako znamo on se obnavlja svake dvije godine, tako smo 2008. godine dobivanjem brončanog certifikata prešli u viši stupanj statusa. Kroz ovaj projekt pružamo našim učenicima mogućnost aktivnog sudjelovanja u skrbi za okolinu te očuvanje kulturne i povijesne baštine. Aktivnostima, kao što su pošumljavanje crikveničkog zaleđa, organiziranje planinarskih izleta, aktivnim sudjelovanjem u Europskom tjednu mobilnosti, potičemo kod djece razvijanje pozitivnog stava i osobnih odgovornosti na području zdravlja, stjecanje zdravih životnih navika te što dubljeg senzibiliziranja za okoliš u kojem živimo. Kroz projekte provedene u nekoliko zadnjih godina, kao što su Ribarstvo Grada Crikvenice, Crikveničke crikve i Crikvenička amfora upoznali smo se s izuzetno bogatom povijesnom i kulturnom baštinom našeg kraja – kazala je ravnateljica Deana Čandrić - Zorica, otvarajući godišnji susret eko-škola I. – V. generacije s područja Primorsko-goranske županije.

ARMALOV FOND ZA ZDRAVU PITKU VODU U ŠKOLAMA NAŠA ŠKOLA POSTALA JE DIO OBITELJI ARMALOVIH ŠKOLA

Predstavnici slovenske tvrtke ARMAL u prosincu su posjetili našu školu kako bi predali 5 armatura štedljivih slavina i potpisali ugovor o suradnji. Naime, naša škola javila se na natječaj „Armalov fond za zdravu pitku vodu u školama“, te u veoma velikoj konkurenciji od čak 90 škola, ušla u Armalovu obitelj.

U ovoj školskoj godini Armalov fond djeluje već šestu godinu, a na natječaj konkuriraju škole iz Slovenije, Hrvatske, Srbije, BiH te od ove godine i iz Makedonije. Škole su na natječaj slale svoje projekte s ciljem očuvanja ovog najvažnijeg prirodnog resursa, a o kvaliteti projekata raspravljala je komisija Armalovog fonda. Armalov fond ima za cilj potaknuti mlade ljude ka aktivnijem i pozitivnijem odnosu prema okolišu i prirodi, a trenutno je više od 140 škola iz 5 zemalja u Armalovoj obitelji.

Svečano uručenje nagrade Armala za očuvanje pitke vode.

Armalov plakat

Ove godine dvanaest škola iz Republike Hrvatske nagrađeno je Armalovim slavinama, a u PGŽ osim naše škole vrijednu nagradu za svoj eko rad dobila je i OŠ Frane Petrića iz Cresa. Učenici i zaposlenici OŠ Vladimira Nazora prijateljima iz Slovenije upriličili su srdačan doček te glazbom i prigodnim programom zahvalili na vrijednoj donaciji. Ravnateljica škole Deana Čandrić – Zorica predstavnik Armala upoznala je s eko radom škole, te ih uvjerala da su slavine stigle u prave ruke. Primopredaja vrijedne donacije zaključena je svečanim potpisivanjem ugovora o suradnji između OŠ Vladimira Nazora i slovenske tvrtke Armal.

Novinarska skupina
Foto (foto skupina)

UZ DAN PLANETA ZEMLJE

Prikupimo što više otpadnih uređaja da očuvamo okoliš i naše zdravlje

U mjesecu travnju u kojem obilježavamo Dan planeta Zemlje, uključili smo se u još jednu eko akciju. Naime, u školskom dvorištu prikupljali smo elektronski i elektronički otpad kojeg smo zbrinuli u suradnji s tvrtkom Frigomatic. Ta tvrtka bavi se besplatnim odvozom elektronskog i elektroničkog otpada. Taj otpad kasnije se dostavlja nacionalnom koncesionaru koji otpad na propisan način reciklira. Akciji su se pridružili i učenici PŠ Dramalj. Cilj ovoga projekta jest poučiti učenike o tome kako je važno razdvajati otpad te ukazati na to da ovu vrstu otpada treba zbrinuti na poseban način budući da se radi o kategoriji opasnog otpada. Moto ove akcije jest:

Prikupimo što više otpadnih uređaja da očuvamo okoliš i naše zdravlje!

Prikupljali su se stari i neispravni hladnjaci, perilice, bojleri, štednjaci, klima uređaji, glačala, telefoni, kamere, radio aparati i sličan otpad.

Možemo biti ponosni što smo se uz akciju sakupljanja papira, starih lijekova i baterija uključili u još jednu zanimljivu eko akciju – akciju prikupljanja elektronskog i električnog otpada u kojoj osim nas sudjeluju i naši roditelji te sugrađani.

Loren Lelas, 7.c
Foto (Loren Lelas)

NASTAVLJAMO PROIZVODNJU EKO SAPUNA IZ MASLINOVA ULJA

Odlučili smo nastaviti našu malu proizvodnju eko sapuna iz maslinova ulja. Tako smo i ove godine u jesen imali berbu maslina u školskom dvorištu. Sretni smo jer su naše masline zdrave i daju nam iz godine u godinu sve ljepše plodove. Nakon berbe skupina učenika posjetila je uljaru u Puntu na otoku Krku. Tamo su imali priliku vidjeti kako od maslina nastaje ulje, ali mnogi su bili iznenađeni kako od toliko maslina ispadne i ne baš toliko puno ulja. Kvalitetno maslinovo ulje donijeli su u školu, a postupak proizvodnje sapuna slijedi.

Masline u školskom dvorištu i ove su godine dobro rodile.

U berbu su uključeni svi učenici pod vodstvom nastavnice Olge Arnaut.

Masline iz našega vrta.

Novinarska družina - Foto (foto skupina)

SKUPLJAMO STARE LIJEKOVE

Posjet ljekarni u Crikvenici

Eko učenici od prvog do šestog razreda pod vodstvom nastavnice iz prirode Olge Arnaut posjetili su ljekarnu u Crikvenici. Učenici su odnijeli stare lijekove koje su marljivo skupljali neko duže vrijeme. Tamo ih je dočekala simpatična magistra koja im je ispričala ponešto o lijekovima što do tada nisu znali.

S nekim lijekovima i tvarima treba biti posebno oprezan! Poruka je to naše magistre.

Lijekove je najbolje čuvati na hladnim, suhim i tamnim mjestima. Stari lijekovi, oni kojima je istekao rok opasni su za naše zdravlje pa moramo obavezno prije uzimanja pročitati do kada je nekom lijeku rok trajanja.

Prikupljanjem starih lijekova čuvamo naše zdravlje i okoliš!

Puno toga se moglo naučiti o lijekovima.

Kada lijek više nije za uporabu trebalo bi ga vratiti u ljekarnu, gdje se pohranjuje u posebne kontejnere, a ne baca se u običan otpad. Bacanje lijekova u obično kućno smeće jest pogubno za naš okoliš. Lijekovi se spaljuju u posebnim spalionicama u kontroliranim uvjetima.

Ana Brnić, 6. c
Foto (Ana Brnić)

Učenici su zavirili u svaki kutak.

Prodavaonica zdravlja

Prodavaonica zdravlja je u gradu u kojem su svi ljudi zdravi, a ja sam se prehladio. Dok sam se šetao gradom, baš sam je ugledao i ušao u nju. Prodavačica me pozdravila i pokazala lijekove koji te u trenu ozdrave. Uzeo sam ih sve, za svaki slučaj, ako se još jednom razbolim. Došao sam kući i uzeo lijek. Bio je sladak, zaključio sam da je prodavaonica vrlo dobra. Odmah sam ozdravio. Poslije su se svi lijekovi pokvarili, jer ih ja više nisam trebao, nisam se razbolio. Bacio sam ih sve, no naravno, ne bilo gdje jer bi time onečistio prirodu. Sa svojom majkom vratio sam ih u ljekarnu. Učinio sam pravu stvar!

KAZALIŠNA SKUPINA „THEATRO“ U NAŠOJ ŠKOLI

Glumac Dražen Šivak odigrao je u našoj školi predstavu „Rođenje“

Za predstavu je dovoljan samo jedan glumac! U to su se uvjerili učenici starijih razreda naše škole kada im je glumac Dražen Šivak odglumio i drvo, i dječaka, i tatu, i mamu i nerođeno dijete. Mnogi su prepoznali u jednom dijelu predstave i poznat tekst, naime radilo se o djelu „Dobro Stablo“ (S. Silverstein). Predstava „Rođenje“ govori o začecu i tajnama devetomjesečnog odrastanja djeteta u majčinom trbuhu, a dio je edukativnog projekta koji provodi u osnovnim školama kazališna skupina „Theatro“.

Projekt „Theatro“ pokrenut je prije osam godina u Austriji, dok je u Hrvatskoj prisutan od siječnja 2003. godine.

Predstava „Rođenje ili kako sam došao na svijet“ je u režiji Zijaha Sokolovića, a u izvedbi mladog, nadarenog glumca Dražena Šivaka.

Rea Prpić i Ana Car, 5.r
Foto (foto skupina)

MJESEC HRVATSKE KNJIGE

KNJŽEVNI SUSRET S JADRANKOM BITENCEM

U MJESECU HRVATSKE KNJIGE našu je školu posjetio književnik Jadranko Bitenc. Zanimljiv je to čovjek, a i djelo koje nam je predstavio zaokupilo je u potpunosti pažnju svih nas. Čitao nam je ulomke iz djela za mlade „Twist na bazenu“, koji je u popisu lektire za 6. razred. Jadranko Bitenc pričao nam je o svojim dogodovštinama, o mladosti, školskim danima... Predstavio nam je dječaka po imenu Ado i njegovu nesređenu obitelj.

Susret s ovim zanimljivim književnikom proletio nam je u tren oka, a mi smo bili izuzetno zainteresirani za njegov rad i djelo pa smo ga zasuli brojnim pitanjima.

Je li priča koju nam nudite u svom romanu istinita?

- Naravno, istinita je to priča koja se dogodila u šestom razredu osnovne škole.

Jeste li voljeli školu te kakav ste bili učenik?

- Volio sam školu jer sam ondje imao mira i nitko me nije maltretirao.

Jeste li imali puno prijatelja?

- Imao sam jako puno prijatelja, ali budući da sam se puno selio morao sam uvijek iznova sklapati nova prijateljstva.

Kakve ste ocjene imali?

- Imao sam gotovo sve petice, osim iz likovnog koji mi baš nije išao od ruke. Likovni sam imao četiri.

Koji vam je bio omiljen predmet?

- Najdraži predmet svakako mi je bila matematika jer su mi uvijek išle brojke, ali isto tako mi je bio drag i hrvatski jezik.

Koliko ste djela objavili?

- Objavio sam mnoga djela, a neke nisam ni dovršio, premda sam ih započeo pisati pred mnogo godina.

Što ste voljeli čitati za lekturu?

- Nisam baš volio čitati lekturu jer sam smatrao i još uvijek smatram da je lektira nešto nametnuto.

Koliko vam vremena treba da napišete roman?

- To točno ne mogu odrediti jer pišem kada imam inspiraciju za pisanje.

Kako ste se osjećali kada bi odbili vaš roman?

- Osjećao sam se jako tužno, ali i ljuto jer sam jako vjerovao u sebe.

Kako ste nalazili inspiraciju za svoja djela?

- Samo po sebi je zanimljivo pisati roman i mene je uvijek nešto vuklo da idem dalje.

U biografiji Jadranka Bitenca može se pročitati da je odrastao u različitim mjestima pa smo ga pitali kako je promjena mjesta boravka utjecala na njegovo odrastanje te koji mu je grad ostao u najljepšem sjećanju. Pitali smo ga ima li sličnosti između njega i Ada te je li i on u školi imao prijatelja nalik mladom Lennonu. Naravno, da nismo zaboravili pitati je li u njegovu djetinjstvu postojala djevojčica poput Darling Lili i sjeća li se prvoga poljupca. Saznali smo i što Jadranko Bitenc misli o glazbi i filmu i koliko ulogu glazba i film imaju u njegovu životu budući da se često u njegovu djelu spominju. Jadranko Bitenc održao je književni susret u auli škole.

Antonella Domijan i Iris Frković, 6. C
Foto (foto skupina)

INTERVJU S KNJIŽEVNIKOM **Šime Storić u našoj školi**

Šime Storić napisao je brojne zanimljive knjige za djecu i mlade. Naslove koje imamo u našoj knjižnici svakako preporučujemo.

Šime Storić rođen je u Čistoj Velikoj nedaleko Šibenika 1943. godine. Do sada je objavio sedam knjiga, a to su: *Križ* (1971.), *Sprovod kozjom stazom* (1994.), *Slatke suze* (1997.), *Poljubiti ću je uskoro, možda* (2000.), *Udvarač s pištoljem* (2001.), *Mrtvac poginuti ne može* (2002.) i *Mačka se uvijek dočeka na noge* (2006.). Nama, učenicima sedmog razreda, najpoznatiji je roman *Poljubiti ću je uskoro, možda*, a za to djelo Šime Storić dobio je i književnu nagradu "Mato Lovrak". Ovaj pisac za djecu dobitnik je i dvije nagrade Večernjeg lista za kratku priču te nagradu "Marin Držić" za dramu "Mrtvac poginuti ne može", ali i dva mjeseca zatvora za knjigu "Križ". Radio je u školi, a bio je učitelj matematike. Uživali smo u tom književnom susretu na kojem nam je Šime Storić pričao o nastanku svojih knjiga te o dogodovštinama iz svoje mladosti. Mi, znatizeljni novinari, nismo odoljeli ne postaviti književniku još koje pitanje.

Je li Vam bilo naporno ići svaki dan do škole 8 km pješice?

- U početku je itekako bilo teško, ali sam se na taj put privikao s vremenom. Morao sam, budući da sam išao 8 km od kuće do škole te 8 km iz škole kući.

Jeste li voljeli ići u školu?

- Ja sam volio školu, ali neki predmeti mi nisu bili baš dragi, kao i vama danas.

Jeste li knjige napisali po stvarnom događaju ili su događaji izmišljeni?

- Neke su istinite. U njima su opisani stvarni događaji onako kako su se meni desili, a neke sam kao i većina pisaca izmislio.

Radnja romana *Poljubiti ću je uskoro, možda* je izmišljena ili je to vaša anegdota iz mladosti?

- Taj roman je istinit. Dakle, to se meni u mladosti događalo. Ja sam bio, kao i vi sada, zaljubljen.

Na kraju Šime Storić nam je poželio uspješan nastavak školske godine te je napomenuo kako bi mu bilo iznimno drago da pročitamo neko od njegovih djela. Mi smo mu također poželjeli sreću, zdravlje te da napiše još puno knjiga u kojima ćemo moći uživati.

Loren Lelas, 7.c

UDRUGA „HOMER“ U NAŠOJ ŠKOLI

Udruga „Homer“, koja okuplja slijepce i slabovidne osobe, gostovala je dva tjedna u našoj školi. U sklopu programa za slabovidne i slijepce osobe svi su naši učenici i nastavnici sudjelovali u edukativnim radionicama koje su se održavale u prostoru knjižnice i u učionicama nižih razreda. Moglo se mnogo saznati o toj vjernoj vezi između slabovidne osobe i psa vodiča. Gledao se dokumentarni film u kojem je prikazana svakodnevica jedne slabovidne osobe te sve poteškoće s kojima se takve osobe mogu susretati.

Učenici i nastavnici tijekom njihova boravka u našoj školi mogli su se uključiti i u humanitarnu akciju kupnjom ručno izrađenih predmeta. Sredstva sakupljena humanitarnom akcijom išla su u fond udruge „Homer“ kako bi se poboljšala kvaliteta rada s članovima.

Inače, Udruga djeluje od 1994. godine te nastoji provesti svoju viziju osviještenog društva s jednakim pravima za svakoga, unatoč različitostima. Udruga „Homer“ ima sjedište u Rijeci.

Učenici su bili vrlo zainteresirani.

Što sve mora znati pas vodič?!

Radionice su bile vrlo poučne.

I naši nastavnici su sudjelovali u radionicama.

Jeste li znali?

Braillovo pismo ili brajica je točkasto reljefno pismo za slijepce osobe. Ime pisma potječe od njegova tvorca, Francuza Loisa Braillea. Standardna ili šestočkasta brajica koristi se za tvorbu 6 točkica pomoću kojih se može napraviti 63 znaka, a tome se još dodaje i znak bez točkica – razmak. Tako standardna brajica ima 64 znaka. Zbog tako malog, ograničenog broja znakova pojedini znakovi brajice imaju više značenja što ovisi o kontekstu. Lois Braille (1809. – 1852.) bio je pedagog za slijepce. I sam je bio slijep od svoje treće godine. Nazivaju ga „OCEM PISMENOSTI SLIJEPIH“.

Slijepim osobama u njihovom kretanju pomažu psi vodiči. Školovanje pasa vodiča dugotrajan je i skup posao, stoga oko 60 do 70 osoba godišnje čeka na dodjelu psa vodiča.

Dominik Salma, 6.c
Foto (foto skupina)

OBIJEŽILI SMO...

BOŽIČNA PRIREDBA

I ove godine oduševili smo naše roditelje, bake i djedove priredbom povodom Božića. Veliki školski zbor pod vodstvom Agneze Ivančić započeo je nastup božićnim mix-om u kojem su izveli poznate hrvatske i strane skladbe slaveći Božić.

Pjesmom i pokretom unijeli su blagdanski duh u sva srca.

Mix izvedbom božićnih pjesama prisutne je oduševio veliki pjevački zbor.

Nastupili su i najmlađi učenici u prigodnom igrokazu pod vodstvom Danijele Gršković – Mataija i nastavnice Mirjane Vičević. Mali pjevački zbor pod vodstvom Andreje Barac razveselio je publiku dvjema skladbama „Mikula“ i „Rock zvončići“, a njihove glasove pratili su tamburaši Tamburaškog orkestra „Vatroslav Lisinski“.

Mali zbor nastupio je uz pratnju tamburaškog orkestra.

Sve simpatije osvojili su najmlađi u igrokazu „DJED BOŽIČNJAK“

Ovako je izgledala naša pozivnica.

Atmosferu su za kraj podigli članovi plesne skupine D&D koji su izveli dva moderna plesa.

Posebno smo sretni jer je aula škole bila popunjena do posljednjega mjesta, a druženje se nastavilo i nakon priredbe.

Emilia Bilen i Ana Car, 5. B
Foto (foto skupina)

EUROPSKI TJEDAN MOBILNOSTI U CRIKVENICI

Europski tjedan mobilnosti, koji se održava pod kampanjom Europske komisije o održivom gradskom prometu i općenito našem utjecaju na čist i zdrav okoliš, održao se tradicionalno u rujnu. Ovogodišnja kampanja provedena je pod motom „POBOLJŠAJMO GRADSKU KLIMU“, a obuhvaćala je niz zanimljivih akcija. Procjenjuje se da je u njima sudjelovalo više od 3.000 Crikveničana. Naravno, i mi smo sudjelovali u gotovo svim akcijama.

Europski tjedan mobilnosti započeo je radionicom na temu „KLIMATSKE PROMJENE I ZAŠTITA OKOLIŠA“. U našoj školi održana je prilagođena nastava na temu utjecaja klimatskih promjena na zdravlje, prevenciji zagađenja okoliša te zaštiti od nepovoljnih klimatskih utjecaja. Neki naši učenici sudjelovali su u likovnoj radionici na temu „DAJ MI RUKU“, koja se održala u OŠ Zvonka Cara.

Radionica na temu „DAJ MI RUKU“.

U radionici su sudjelovala djeca s posebnim potrebama. Poseban gost radionice bio je Alen Vidović, predsjednik Gradskog vijeća Grada Kraljevice koji je iz osobnog iskustva okupljenima govorio o svakodnevnim potrebama osoba s invaliditetom. Naš ekološki sapun dobiven iz maslinova ulja imali smo priliku predstaviti na DANU EKOLOŠKIH PROIZVODA, koji je također održan u sklopu Europskog tjedna mobilnosti. Naši učenici sugrađanima su održali i zanimljivu prezentaciju kojom su ih upoznali s postupkom dobivanja eko – sapuna. Najzanimljiviji događaj na kojem smo okupili i naše roditelje dogodio se 20. rujna pod nazivom „ŠETNJOM DO ZDRAVLJA“. Okupili su se brojni naši sugrađani, naši nastavnici i roditelji na plaži u lučici Podvorska. Bilo nas je oko 2.500. Svi koji su došli bili su u bijelim majicama, a onda smo po napatku koordinatora zauzeli poziciju za snimanje panoramske fotografije. Složili smo svojim tijelima prekrasnog galeba. Iz zrakoplova taj je prekrasan prizor snimio Nenad Reberšak, renomirani fotograf. Fotografija nosi naziv „CRIKVENIČKI GALEB“.

Milenijska fotografija:
CRIKVENIČKI GALEB
(Nenead Reberšak)

Šetnjom do zdravlja.
(Nenead Reberšak)

Nakon što je snimka iz zrakoplova uspjela, laganom šetnjom kolona ljudi krenula je prema Selcu, gdje je bila završna fešta uz batudu i glazbu. Možete zamisliti koliko je bio velik lonac u kojem se kuhala crikvenička batuda za 2.500 ljudi!

Uz ovaj projekt organizirana je i akcija sadnje autohtonog bilja u našem školskom dvorištu. Stručnu pomoć učenicima pružili su djelatnici GKTD „Murvica“, koji su i osigurali sadnice ružmarina i lavande.

Naši najmanji učenici sudjelovali su i u utrci biciklima u središtu grada u sklopu DANA BEZ AUTOMOBILA. Bili su preslatki na svojim „jurilicama“.

Skupilo se mnogo malih biciklista.

Uzbuđljivo je bilo na startu.
Čeka se znak pa neka bolji pobijedi!

Bila nam je potrebna pomoć stručnjaka.

Naučili smo kako zasaditi stablo
pa smo sami prionuli poslu.

Zasadimo stablo zajedno!

Gradski oci projekt su ocijenili izuzetno kvalitetnim i uspjelim, a program projekta bit će kandidiran za nagradu Europske komisije u konkurenciji 2.000 gradova iz cijele Europe. Svim su se sudionicima organizatori i javno zahvalili. I naša je škola vlasnica zahvalnice Grada Crikvenice koju je naša ravnateljica primila iz ruku gradonačelnika.

Loren Lelas, 7.c
Ivana Tominac, 6.c

Foto (foto skupina, arhiv Grada Crikvenice, Nenad Reberšak)

OBILJEŽILI SMO...

VESELJE U NAŠOJ ŠKOLI – SVETI NIKOLA SVE NAS VOLI

Bili smo dobri, marljivi i poslušni, zato nas je posjetio i ove godine naš dragi SVETI NIKOLA. Najviše su mu se razveselili oni najmlađi za koje je pognutih leđa jedva unio veliku vreću s darovima.

Bilo je tu slatkiša, šarenih igračaka, veselih bojica... Čak i njegovu pratnju, dvije krampusice, raznježila je dječja pjesma i veselje tako da nisu izgledale strašno. Šibe su se dijelile samo kao ukras. Neposlušnih nije bilo!

Mališani su najdražeg gosta nagradili prekrasnim osmijesima i veselim pjesmicama.

U svim razredima dragog je gosta dočekao kratak program za dobrodošlicu.

Pune ruke darova i vesela lica.

Umorio se Nikola pa je malo odmorio u đačkim klupama.

Poruka je na kraju bila jasna:
VIDIMO SE DRAGI SVETI NIKOLA I IDUĆE GODINE!

Novinarska družina
Foto (Iva Šumonja)

PISMO SVETOM NIKOLI

Dragi Sveti Nikola!

Ove godine jako sam se trudila biti dobra. Pospremala sam svoju sobu i igračke. Pomagala sam mami kada god je trebalo. Redovito sam učila i pisala domaću zadaću. Bila sam poslušna u školi i kod kuće. Ponekad sam se svadala s bratom i zbog toga mi je sada teško. On je moj mlađi brat i nema razumijevanja za mene. Nadam se da ćeš nam oprostiti naše male svade, jer ti voliš djecu. Trudila sam se pomagati drugima i biti prijateljica sa svima. Želim da mi doneseš slatkiše i malu lutku Barbíku.

Pozdravlja te Veronika Horvat iz 2. a

DAN ZAŠTITE ŽIVOTINJA

Kućni ljubimci u našoj školi

Povodom DANA ZAŠTITE ŽIVOTINJA u listopadu, našu su školu posjetili neobični đaci - slatki, mali kućni ljubimci. Svojim dolaskom počastili su nas: mačica Tigar, kopnena kornjača Kornj, vodena kornjača Bruna i zeko Boni. Naravno, naši mali manekeni dobili su svoje poklončiče, a njih je iznenadila naša, uvijek draga gošća, veterinarica Daniela Car. Učenici su pažljivo slušali korisne savjete veterinarke o tome kako se kvalitetno brinuti o svojim kućnim ljubimcima.

Učenike petog razreda ta je tema inspirirala pa su napisali nekoliko šaljivih pjesmica o svojim kućnim ljubimcima.

Rea Prpić, Lucija Friš i Ana Car, 5.r
Foto (foto skupina)

Veselo je bilo u društvu kućnih ljubimaca.

Draga gošća, doktorica veterine Daniela Car.

Kornjača Kornj nije bila zainteresirana za poziranje.

Rea je donijela zeca.

Moja ribica

*Moja ribica žute je boje
jer koristi razne kreme svoje.
Ima svoje ogledalo malo
da joj šminkanje ne bi teško palo.
Cipelice razne oblači,
a kako tek haljinice rado presvlači.
Akvarij joj je roze boje
pa po njemu mijenja cipele svoje.
Društvo joj pravi maleni rak
koji je crven kao mak.
Skupa u akvariju provode dane
i jedva čekaju da novi dan svane.*

Ante Kalanj, 5.c

Moja pekinezerica

Pekinezerica moja mala
u košari tvrdo spava
i tada za ništa ne mari
jer još ništa ne fali.

Repom maše kada nešto želi,
hranu ili igračku kojoj se veseli.
Misli da je strašno važna
kada šeće parkom i da je jako snažna.

Na svih laje i vrišti jako,
ma svatko bi pomislio pobjeći kako.
A ona, živac mali
time se samo brani.

Dlaka joj je duga i sjajna,
a na repiću kitnjasta kao palma.
Nos prčast i crn,
a kandže oštre kao trn.

Na podu često leži
i očicama sve bilježi.
Voli svih u kući jako,
a mi bez nje ne možemo nikako.

Petra Pilić, 5.c

Moje papige

U hodniku na ormaru stoje,
svaki ulazak i izlazak iz kuće broje.

Kriješte kao lude,
kao da se svađaju sa svima.

A to zvuči kao da ih
u kavezu najmanje deset ima.

Volim ih čuti ujutro kada nas bude,
a kod spavanja,
za njih vrijede ista pravila kao i za ljude.

Šareno perje, zeleno i plavo,
oštar kljun i malene okice
to su moje dvije PAPIGICE!!!

Jurja Rubčić, 5.c

Mirjam Jekić, 6.b

ŠARALICA

LIKOVNO – LITERARNI PODLISTAK

Mateo Lolić, 8.a

Stjepan Turčinov, 1. r. PŠD

Laura Ahel, 1.r. PŠJ

Ivona Pijevac, 1.r. PŠJ

MOJE MJESTO

Ujutro u blizini i daljini
Čuje se cvrkut ptica,
Pa ponekad poželim
Da i ja budem ptica.
Da poletim po svojem mjestu
I svakom susjedu poželim dobro jutro
Uz veselu pjesmu.
Tu su još uvijek stare kuće,
A najljepše je more kad u obalu tuče.
Ponekad se i more mora odmoriti,
A kad more zaspe i lagano se njiše,
To je zato što u snu duboko diše.
U mome mjestu lijepa je priroda:
Ljeto – sunce
Jesen – kiše
Zima – bura.
Ipak, najljepše su mi svađe
Kiše i sunca.
Galama se širi,
A onda iziđe duga,
Pa ih pomiri.

Miroslav Mihetec, 4. r. PŠD

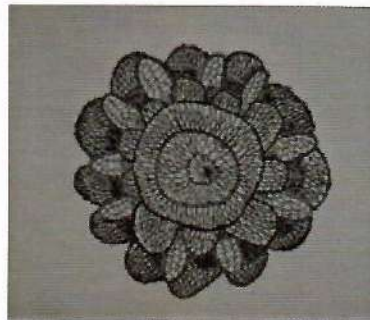
Karlo Španović, Dora Krešić, 1.b

Hana Car, 7.b

Kristina Car, 2. r. PŠD

Andrea Pavlović, 4. r. PŠJ

Kristina Sobol, Aurora Sučić, 1.a

Moja obitelj

Moja obitelj je jedna prosječna, „normalna“ obitelj. Mama i tata puno rade. To razumijem. Već su mi stotinu puta objasnili da su tako jako zaposleni, jer žele sestri i meni pružiti sve što želimo. Kad nisu na poslu, rade kod kuće. Mama uvijek nešto čisti, kuha, a telefon non-stop zvoni. Mene treba odvesti na trening, sa sestrom treba napisati domaću zadaću.

I tako iz dana u dan.

Uza sve obveze uvijek se stignu još i naljutiti na mene. Jer ja imam vremena za buljenje u računalo, svađe sa sestrom, igranje nogometa u dnevnom boravku... Zadaću i učenje mogu uvijek poslije, a ne onda kada tata misli da je vrijeme.

Ponekad navečer moji roditelji stignu pogledati vijesti. A onda moja sestra vrišti i pjeva. Lopta i ja se volimo... Ma, ludilo!

Nedjeljom bi mama htjela da svi skupa sjedimo za stolom i ručamo. A ja nekako baš tada nisam nikada gladan. Tu je ekipica, lopta... Pa kako baš sada? I opet sam ja kriv za nastalu nervozu. Moji se roditelji zaista trude i ja to poštujem, ali... Ponekad mislim da bih jako želio jednu žestoku nogometnu utakmicu, ja sam protiv tate, vožnju biciklom u četvero, odlazak u kino ili putovanje na kojem će se zabavljati i moji uvijek umorni roditelji.

Filip Harambašić, 5.a

Bura u Crikvenici

Došla je iznenada. Potpuno neočekivano. Iznenadenje...
Djeci je donijela radost, nisu morala u školu, a odraslima brige i probleme...
Ribarima je utjerala strah u kosti i riječi molitve na usta...
Fjukala je, čupala, zavijala, kidala, slamala, nosila, kršila...

Uništavala.

Bez milosti.

Donijela je snježne pahuljice.

Nije pokazivala znakove povlačenja.

Dani su bili tmurni, nebo crno, more olujno.

Bezobrazno je lomila grane,

Lupala o prozore,

tresla krovove.

Vladala je kopnom i morem,

snažno i moćno.

Nakon tri dana i noći ludovanja po Crikvenici

odlučila se povući.

Nestala je, ali je ostavila svoj potpis na srušenim stablima

i razbijenim staklima.

Bura je rastjerala tmurne oblake i napravila mjesta suncu.

Očistila je ulice i zrak koji udišemo kao da je svima htjela poručiti

da tu nije bila uzalud.

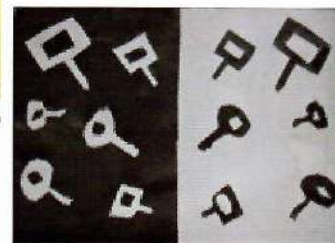
Kažu ljudi: Svako zlo za neko dobro!

Loris Stopar, 4. r. PŠD

Dmitrij Borisov, 3. r. PŠJ

Hana Friš, 3.a

Hana Car, 7. b

DOŽIVLJAJ MALIH LASTAVICA

Mi smo male lastavice. Letimo na jug. Sunčano je, ali ubrzo će se vrijeme promijeniti. Najveća nam je opasnost ako padne kiša. Odmoriti ćemo se na stablima. Kad padne mrak, na njima ćemo prenoćiti. Nadamo se da će na jugu biti puno hrane i da će biti toplije. Na putu ćemo upoznati rođe kojima ćemo pomoći graditi gnijezda. Drugim pticama ćemo tražiti hranu. U novom kraju vidjet ćemo potoke, rijeke i puno zimzelenog drveća. Da dođemo na jug trebat će nam nekoliko dana.

Matteo Mamić, Gabriela Jurković, Ana-Marija Kopic i Mateo Manestar.
3. r. PŠ Dramalj

Mateo Ahel, 2.r. PŠJ

Chiara Horvat, 6.c

PRODAVAONICA PRIJATELJSTVA

Išla sam sama u grad i malo sam se izgubila. Vidjela sam ružičasto-šarenu zgradu na kojoj je pisalo: PRODAVAONICA PRIJATELJSTVA. Ušla sam i prodavačica mi je rekla kakvih sve prijateljstava ima. Bilo je tu: tužnih, veselih, iskrenih, grubih i još nekih prijateljstava. Zamolila sam prodavačicu da mi zapakira nekoliko njih. Koristila sam dobra, vesela, iskrena, mirna prijateljstva. Nikada nisam koristila zločesta, gruba i ružna prijateljstva. Mama, tata, ukućani i moji prijatelji su bili sretni jer koristim samo iskrena, dobra i poštena prijateljstva. Oni nam služe da upoznamo lijepa, dobra prijateljstva i prijatelje.

Ana Golomejić, 3.b

Juraj Lisica, 6.c

Petra Novkovski, 3. b

Marco Davide Prpić, 6.a

MOJ NONIĆ

Moj nonić me jako voli,
to znan aš mi se dozvoli.

Retko kad se na me jadi,
a i onda se valje ohladi.

Puno bi mi on toga pokazal,
samo kad bi ja abadal.

A za balom poteć?!
"Ni on za to", ćemo reć.

Malo skoči, zgubi dah,
moremo igrat samo šah.

Za moderne stvari on ne haje,
i niš za njih ne daje.

"Slušaj", mi veli, "niš se ne menja,
oduvik treba samo dela i poštenja."

On misli da ću ja to valje pozabit,
ne zna da ja želin baš takov čovik bit.

Za kraj ovo moran reć:
"Nepravda je vela
zać nikoga ne zanima
ča moja nona dela!"

ŠIMUN KORDIŠ, 6.a

Jakov Barac, 2.a

BASNA O MAČKI I MIŠU

Jedan mačak star i spor je bio
pa miša uhvatiti nije uspio.
Mišolovku je pripremio
i na nju sir stavio,
no miš je pametan bio
pa se na bor popeo.

Krenuo mačak za njim,
ali se okliznuo i pao na sir.
Miš je sir zgrabio,
a mačak s mišolovkom na repu nestao!

Poruka: Ne pobjeđuje uvijek veći i jači!

Lucia Juretić, 3.a

Stella Smirnov, 7.a

Marin Car, 5.b

NERED

Riba po krevetu skače,
sladoled od vrućine plače,
roboti na pod liježu,
već pauci mrežu vežu.

Na prozoru pismo visi,
mačak ispod kreveta visi.
Knjige se u more bace.

Taj smo nered napravili za sat!

Dima Borisov, 3. r.PŠJ

Zašto su u našem društvu neki ljudi bogati, a drugi siromašni?

„Auto - toliko, odjeća - toliko, struja - toliko... Boravak s djecom - neprocjenjivo, za sve ostalo tu je vaša Master kartica!“ , gledam ovu reklamu i pitam se što kaže onaj što je na kartici u minusu?

„Haiti pogađaju potresi, ljudi su u strahu, gladuju, nemaju vode za piće...“ Brinu li se oni za minus? Baš! Umiru od gladi i žeđi, misle samo kako ostati prisebni, normalni. Našli su se na krivom mjestu, u krivo vrijeme. S druge strane Paris Hilton, gospođica poznata po svojim ludostima, ne zna koji kaputić će obući svome psiću i ne može odlučiti na kojem će otoku provesti svoj stoti odmor ove godine. Pitam se može li ona razumjeti onog bijednika s Haitija? Mogu li ga ja razumjeti? Mene muče misli srednje klase. Kupiti ili ne? Štedjeti ili potrošiti? Važem i živim normalno. Znam samo da život nije fer, nekome daje šakom i kapom, neki su zaslužili pa neka uživaju, neki troše, a nemaju, dok drugi samo nisu imali sreće. Ja sam sretna, nemam previše, ali mi ništa ne fali. Hvala Bogu!

Iva Pahlić, 6.a

Mateo Manestar, 3. r.PŠD

Tara Ahel, 6.c

San vjeverice

U svojoj duplji spava vjeverica i sanja proljetno sunce. Sanja kako ptice pjevaju proljetnu melodiju i gricka pronađene lješnjake. Vjeverica sanja predivan miris cvijeća, a u snu vidi kako mlade lastavice uče letjeti. No, taj san pokvarila su djeca koja su se grudala. Ustala je iz svog toplog kreveta. Vidjela je veselu djecu koja se grudaju i zemlju koja je pokrivena bijelim pokrivačem. Shvatila je da zima još traje pa se zavukla u svoj topli krevet.

Karlo Šaban, 4. r
PŠ Jadranovo

Nikol Car, 7.a

Asja Svetlič, 2.b

Antonela Orlandini, 5.a

SNJEŠKO

Kad padne snijeg
prekrije naš brijeg.

U trenu sve se zabijeli,
a nas malene to najviše razveseli.

Snjegović naš ponosno stoji
i dane do proljeća broji.

I sve dok sunce jako ne grije,
snješko se veselo smije.

Jelena Rubčić, 2.a

Antonio Grbčić, 3. r. PŠJ

Skriven osmijeh

Ja držim skriven osmijeh u sebi,
koristim ga kad u školi dobijem četiri,
kad mama peče domaći kruh i
kad me pohvali.

Da postoji prodavaonica osmijeha
ja bih kupila skriven osmijeh.
Skriven osmijeh stavim na lice
kad tražim prijatelje i prijateljice.
Ja volim skriven osmijeh.

Ana Novak, 3.r PŠ Jadranovo

Veronika Lukšić, 6.c

PIPI

Pipi je vesela djevojčica narančaste kose spletene u dvije dignute pletenice. Na nogama ima čarape uvijek različitih boja i uzoraka i šarene haljine. Pipi je čudna i nestašna djevojčica. Voli se družiti s Anikom i Tomijem.

PLOVEĆI NEBOM, OBLAK SANJA

Ploveći nebom, oblak sanja
kako se polako pretvara u pticu.
I dok on nebom tiho plovi,
čita se radost na njegovom licu.
Zaklopi polako oči,
a oblak se u drugi neki lik pretvori.
I tako prolaze likovi redom,
a kad zadnji od njih mine
i oblak se raspline.

Eni Frković, 4.a

Jesen

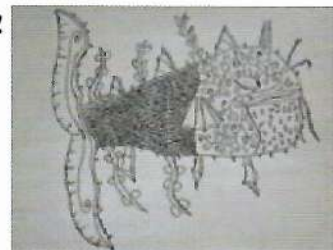
Kroz prozor gledam jesen kako stiže.
Svakim je satom sve bliže i bliže.
Kistom svojim maštovito šara
i bezbroj slika šarenih stvari.

Tužno je stablo jer list mu je žut.
Laste se skupljaju i kreću na put.
Nebo je sivo, dolaze kiše,
zbogom ljeto, nema te više!

Manuela Vukić, 7. a

Dominik Salma, 6.c

Tomislav Glavan, 5.a

Ivana Tominac, 6.c

ZIMA JE

U sjemenci spava ljubica mala
i sanja svoj prekrasan san.
Da još što prije dođe,
topliji proljetni dan.
Da ugrije je sunce
pa da iz sjemenke može van.
Da otkrije ljepotu svoju i svoj sjaj,
jedva čeka ljubica taj dan.

Adriana Bećiri, 4. a

Ana Nekić, 4.a

SNIG

Pada gusti i beli snig!
Š njin je pokriven celi brig.
Na se strane grude lete,
Pa na krovu kuć slete.
Pahulje ča lepršaju po zraku,
Pobjeđuju studen saku.
Snig leprša na se strane.
Pokril je baš se grane.
Veselo dica mića
delaju velog snjegovića!
Rea Prpić, 5.b

Gabrijela Car, 2.r. PŠD

OBIJEŽILI SMO...

OBIJEŽILI SMO DOLAZAK PROLJEĆA

STIGLO NAM JE PROLJEĆE

Bila je to integrirana nastava iz likovne kulture i hrvatskoga jezika. Zadatak za taj dan dobili smo čak sedam dana ranije, kako bi se mogli dobro pripremiti. Zadatak je bio naučiti svoj dio igrokaza „Razmažena tratinčica“ te izraditi štapnu lutku za ulogu koja nam je pripala. Djevojčice su dobile ulogu tratinčice, a dečki ulogu gljive. Parove smo birali sami. Lutke smo izrađivali kući uz pomoć roditelja. Koristili smo kolaž papir, karton, lijepilo... A onda, je došao petak! Svaki par je pred svoje lice stavio masku i govorio svoj dio igrokaza.

Proljeće se preselilo na naše plakate.

Nakon igrokaza izrađivali smo plakat na temu „Proljeće“. Željeli smo izraditi plakat na tu temu jer je zima ove godine bila duga, hladna i oštra. Željeli smo da proljeće bude svuda oko nas. Rad je bio po skupinama koju je činilo od tri do pet učenika. Ja sam bila u ženskoj skupini. Materijal za izradu plakata prikupili smo koristeći Internet, stare časopise kao što je „Smib“, a ponešto smo i sami nacrtali. Poslije uspješnog rada održala se prezentacija.

Ovo je naš veseli plakat!

I dječaci su bili jako kreativni.

Ja sam bila ta koja je prezentirala rad svoje grupe.

To je bila najbolja prezentacija, a kao nagrada mojoj skupini jest to da je naš plakat objavljen u školskom listu **Šarko**.

Petra Novkovski, 3.b
Foto (foto skupina)

DJEČJI TJEDAN Ljubav djeci prije svega

Tradicija se održala i u ovoj školskoj godini. Društvo „Naša djeca“ kao i uvijek u prvom tjednu listopada organiziralo je Dječji tjedan. Cilj obilježavanja Dječjeg tjedna jest usmjeriti pozornost najšire javnosti prema pravima, potrebama i mjestu djece u društvenoj zajednici. Svašta smo radili u tom tjednu i bili smo jako vrijedni, a pogotovo naši najmlađi učenici.

Uživali smo u druženju i bezbrižnoj igri.

U programu „Šarene slike“ djeca su kredama u boji oslikavala gradske trgove i parkirališta stvarajući vesele sličice koje su nam grad učinile ljepšim i veselijim. Brojne akcije, radionice i sportske igre održavale su se i u Dječjem vrtiću „Radost“. Nešto stariji učenici sudjelovali su i u nešto ozbiljnijim sadržajima u kojima su puno toga naučili o recikliranju i ekologiji. Predivan transparent na kojem je pisalo „LJUBAV DJECI PRIJE SVEGA“ učenici su pronijeli gradom, čime su odraslima htjeli ukazati na potrebe djece.

Važnu poruku učenici su pronijeli ulicama grada.

Za sudjelovanje u akcijama u sklopu Dječjeg tjedna naši su najmlađi učenici dobili šarene lopte kako bi im svaki dan prošao u veselju, igri, zabavi i ljubavi jer to djeci najviše treba.

Novinarska družina
Foto (foto skupina)

Mali prvašići iz PŠ Dramalj znaju odgovore na važna pitanja! - 1.r. PŠ Dramalj

- Što djeci treba?

DJECA TREBAJU BITI ČISTA I IMATI HRANU!
TREBAJU IM MAMA I TATA! (Ela Harambašić)

DJECA TREBAJU IĆI U ŠKOLU I CRTATI.
TREBAJU MAMU I TATU! (Petra Šekrst)

- Kakav treba biti prema djeci?

DJECI TREBA PRUŽITI LJUBAV!
TREBAJU IM SLOBODA I ŠETNJA! (Stjepan Turčinov)

NE GOVORITI IM RUŽNO!
PAZITI IH KAD SU BOLESNI! (Alin Vorkapić)

- Kako djeci pokazati da ih voliš?

ZAGRLI IH! (Tina Frković)

DAJ HRANU ONIMA KOJI JE NEMAJU! (Laura Jurković)

DAJ IM PUSU! (Karlo Domijan)

OBILJEŽILI SMO SVJETSKI DAN VODA

UČENICI OŠ VLADIMIRA NAZORA SUDJELOVALI SU U PROJEKTU PLAVI DAN

Ove godine ovaj projekt slavi punih pet godina. Plavi dan je projekt kojeg je osmislila Pomorska škola Bakar, a priključile su se još neke škole iz šire regije te Pomorska škola Split i Pomorska škola Dubrovnik. Cilj projekta je zaštita prirodne baštine Mediterana, edukacija učenika, osvješćivanje potrebe za osobnim doprinosom svakog pojedinca u očuvanju prirodnog bogatstva, kulture i običaja, poticanje i sudjelovanje u eko-akcijama, promicanje vrijednosti zdrave mediteranske prehrane, održivosti razvoja i biološke raznolikosti Jadrana i Mediterana. Plavi dan organiziran je u tjednu korizme kada se tradicionalno blaguje riba i štuhu obiteljske vrijednosti i običaji.

Ove godine tema projekta bila je: Školjke Jadrana

Naša ekipa prezentirala je rad na temu ŠKOLJKE.

Naši učenici, sudionici projekta Plavi dan.

U 2010. godini UN-ovoj Međunarodnoj godini biološke raznolikosti prezentirale su se školjke, njihova staništa, život školjki, uzgoj školjki, školjke u književnosti, simbolika školjke u pomorstvu, školjke i onečišćenje mora, školjke u prehrani.

Održana su dva vrlo zanimljiva predavanja. Dr. sc. Bartolo Ozretić govorio je na temu „Prstaci da ili ne?“, a mr.sc. Neven Bosnić govorio je o hrvatskom ribarstvu. I svaka škola sudionik dobila je priliku prezentirati svoj rad. Učenici i mentori mogli su nakon službenog dijela uživati u delicijama spravljenim od školjki i u prekrasnoj izložbi.

OŠ Vladimira Nazora na Plavom danu predstavili su: Domagoj Marinello, Iva Pahlić, Valentina Bačić i Mihaela Gulin pod stručnim vodstvom mentorice Olge Arnaut. Ovaj projekt podupire i promiče Upravni odjel za obrazovanje, kulturu i sport PGŽ, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa, Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture, Udruga Lijepa naša i SEMEP.

Učenica Iva Pahlić napisala je rad kojim je na vrlo lijep način opisala kako je ona doživjela sudjelovanje u projektu **Plavi dan**.

Novinarska družina
Foto (foto skupina)

PRVAŠIĆI SLAVE VODU

Voda može biti rijeka.

Rijeka može stvarati slapove.

Slap pada i buči.

Volim slušati šum slapova.

Voda može biti more.

More je valovito i nemirno.

More je tajnovito. U sebi krije puno tajni.

More može biti jako uzburkano i vrlo mirno.

Volim more.

Erik Haidinger, 1.a

Rijeka stvara slap.

Slap teče, šumi, pjeva, stvara lijepu sliku.

More je voda.

Ono je slano i tajnovito.

Ponekad je uzburkano kao da je ljutito.

Voda je važna i vole ju svi na svijetu.

Aurora Sučić, 1. a

Voda je slap.

Volim slušati slap kada pjeva.

Voda je more.

Volim more kada je valovito.

More je slano.

More je plavo.

Rijeka je bistra.

Tko voli vodu?

Vodu vole svi na svijetu!

Leonarda Matovina, 1.a

Skupljene su u njoj tajne, što ih šapću morske vlati, a u njene usne sjajne, sve ljepote mogu stati...“

Ne znaš jesu li ljepše pjesme o moru ili o divnim stvorenjima koja žive u njemu... Priroda nam otkriva svoje ljepote u kojima se i sami pronalazimo. More, ta beskrajna morska neman koju teško možeš savladati, koju jedva možeš upoznati, ipak na daje valić svoje mirne duše, koju sam i ja htjela upoznati.

Pružena nam je prilika, poziv na Plavi dan. Pomorska škola „Bakar“ organizirala je, kao i svake godine, edukaciju učenika o vrijednostima mora, njegovom značaju, a sve u cilju zaštite prirodne baštine. Kao članica velike eko škole, uz pratnju nastavnice Olge Arnaut i prijatelja Domagoja Marinella, Valentine Bačić i Mihaele Gulin odlučili smo i sami predstaviti svoj rad, naučiti nešto novo i potaknuti svakog pojedinca da vidi more našim očima. Ljudi su imali uprte oči u nas dok smo govorili o kamenicama, našem projektu, gdje ni sami nismo znali koliko školjki ima i gdje ih još ima, osim u pjesmama. Još više smo se divili izložbi i delicijama plodova mora gdje mašti nije bilo kraja.

Korizma, blaguje se riba, štuhu se obiteljski običaji, savršeno za naš Jadran, naše blago koje treba sačuvati, pa makar i malim projektima kao što je naš.

Iva Pahlić, 6.a

OBILJEŽILI SMO...

OBILJEŽAVAMO SVJETSKI DAN ZDRAVLJA

Pronađimo zdravu hranu u prirodi

SVJETSKI DAN ZDRAVLJA obilježili smo radionicom na temu „Samoniklo jestivo bilje“. Cilj radionice bio je promicanje zdravih životnih navika uvođenjem samoniklog bilja u prehranu te boravak i kretanje u prirodi.

Ugodno s korisnim!
Boravak na čistom zraku i
skupljanje zdrave hrane.

Radionica je obuhvatila predavanje stručnjaka za bilje Emira Komića u kojem su učenici mogli upoznati izgled i hranjivu vrijednost koprive, maslačka, češnjače, matičnjaka i još nekih biljaka.

Učimo prepoznavati jestivo bilje.

Najbolje je došlo na kraju. Degustacija! Mljac!

Nakon predavanja organiziran je terenski rad, odlazak u šumu prepoznavanje i pravilno skupljanje bilja. Na kraju uslijedilo je ono najbolje, priprema i degustacija jela od samoniklog bilja.

Samoniklo bilje obiluje vitaminima, enzimima i mineralima i to u takvoj količini i omjerima koji našem organizmu najbolje odgovaraju. Svi ti sastojci čine samoniklo bilje i ljekovitim jer te tvari jačaju otpornost organizma, djeluju povoljno na izmjenu tvari i na poboljšanje općeg zdravstvenog stanja. Prednost sakupljanja bilja je u tome što ga možemo pripremiti za jelo i konzumirati svježe. Mladi ekolozi dobro znaju da prekomjerno branje ljekovitog bilja ugrožava prirodu, ekološke odnose u njoj i biološku raznolikost.

Umjerenom iskorištavanjem oblik je zaštite prirode.

Novinarska skupina
Foto (foto skupina)

OBILJEŽILI SMO DAN PLANETA ZEMLJE

Štiteći šume štitimo sami sebe

Na budućnost našeg planeta treba misliti svakoga dana, a ne samo na Dan planeta Zemlje! Mi cijele školske godine provodimo razne eko akcije. Dan planeta Zemlje ove godine obilježili smo već tradicionalnim odlaskom osmaša na pošumljavanje zaleđa. Marljivi učenici sadili su sadnice crnoga bora, a to već čine petu godinu u nizu. Naime, oni znaju, a i žele poručiti svima da su šume neprocjenjivo blago te nam ukazuju na važnost zaštite i obnove krških šuma. Šume nam daju kisik, utječu na klimu, sprječavaju eroziju tla te djeluju kao biološki filter odstranjujući zagađene čestice iz atmosfere. One smanjuju učinak globalnog zatopljenja budući da odstranjuju ugljični dioksid iz atmosfere, često nam služe kao mjesto za odmor i rekreaciju. **ŠTITEĆI ŠUME ŠTITIMO SAMI SEBE!** Lokacija na kojoj se vrši pošumljavanje su Krmpote, područje između Novog Vinodolskog i Senja, a protežu se između Ledenica na zapadu i Krivog Puta na istoku na obroncima Male Kapele. To područje obuhvaća niz zaselaka. Ove godine pošumljavalo se područje u blizini zaselka Podomar. Već dvije godine naši učenici na pošumljavanje vode i učenike nekih drugih eko škola. Prošle godine ugostili su učenike OŠ Slatine s otoka Čiova, a ove godine su to bili učenici OŠ Vladimira Gortana iz Rijeke, škole koja pripada prvoj generaciji eko škola u Hrvatskoj. Prijatelji iz Rijeke uživali su, budući da je to njima prvo iskustvo u pošumljavanju. U okviru projekta pošumljavanja domaćini su mlade ekologe iz Rijeke poveli u obilazak rasadnika Podbadanj gdje se uzgajaju sadnice crnoga bora. U kvaliteti rada na pošumljavanju zaleđa našim učenicima i njihovoj voditeljici Olgi Arnaut pomaže gospodin Boris Miklič, upravitelj Šumarije u Crikvenici.

Kako posaditi sadnicu učenicima je pokazala nastavnica Olga Arnaut.

Pobrinimo se da naš planet preživi za buduće generacije.

Novinarska družina

USKRS U NAŠOJ ŠKOLI U ZNAKU HUMANITARNE PRODAJE USKRŠNJIH JAJA

Naša škola se i ove godine odazvala humanitarnoj akciji prodaje uskršnjih jaja. Čak pet stotina jaja ukasili su učenici i nastavnici, a pomogli su i neki vrijedni roditelji.

Mašti nije bilo kraja! Koristile su se razne tehnike. Jaja su se omotavala u raznobojni til, stavljale su se na njih lijepe mašne, na druga su se pak lijepili ukrasi, mali umjetni kristali i perlice... Svako jaje bilo je na svoj način zanimljivo i unikatno. Nestrpljivo smo čekali da ih pokažemo našim sugrađanima.

Izlagali smo i prodavali jaja čak dva dana u VELIKOM TJEDNU. Prvog dana jaja su se prodavala u auli naše škole, ali u isto vrijeme prodaja se održavala i u našim područnim odjeljenjima u Dramlji i Jadranovu.

Nastavnici i roditelji ukrašavaju jaja.

Za prodaju jaja bili su zaduženi učenici četvrtih razreda.

Interes je bio velik. Tko ne bi htio ovakvim jajima ukasiti blagdanski stol?!

Uskršnja jaja naši su učenici prodavali i na ulici.

Prekrasno uređen štand mamio je poglede prolaznika.

Velika izložba i prodaja organizirala se 31. ožujka, a naša škola imala je svoj štand na Trgu Stjepana Radića.

Prekrasno uređen štand privukao je brojne kupce, a to je jako veselilo učenike četvrtih razreda koji su bili zaduženi za prodaju. Jaja su se prodavala po promotivnoj cijeni od pet kuna, a tko je htio mogao je dati i koju kunu više s obzirom da je sav novac sakupljen od ove akcije namijenjen Udruzi invalida Grada Crikvenice.

Novinarska družina
Foto (foto skupina)

OBIJEŽILI SMO DAN JABUKA

Kao i svake godine ukusnim jabuka, koje su za nas pripremile naše kuharice, obilježili smo DAN JABUKA. Toga dana prisjetili smo se važnosti jabuke i njezine vrijednosti uopće. U svaku učionicu dežurni učenici odnijeli su „ZDRAVLJE NA PLADNJU“.

OBIJEŽILI SMO DAN KRUHA

Majke i bake 1. b bile su vrlo kreativne.

Umjetnost u izradi kruha.

Učenici četvrtih razreda prodavali su krušne proizvode svojim sugrađanima.

Naše majke i bake prave su umjetnice! Izložile su predivne krušne proizvode, a osim što su bili lijepi bili su i jako fini. Sve je mirisalo na pogaču, domaći kruh, pletenice, slatke kolačiće... Učenici četvrtih razreda krušne su proizvode prodavali na tržnici svojim sugrađanima koji su kao i svake godine pokazali veliki interes.

SUDJELOVALI SMO...

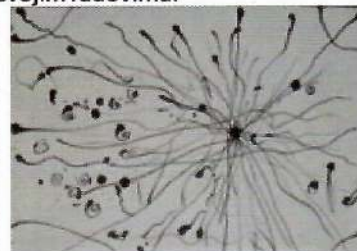
Laura Jurković i Loris Stopar, učenice OŠ Vladimira Nazora (PŠ Dramalj) sudionice su izložbe LUMS

Laura Jurković i Loris Stopar sa svojom voditeljicom Majom Lončarić.

Pod stručnim vodstvom svoje učiteljice likovnog Maje Lončarić, Laura Jurković, učenica prvog razreda PŠ Dramalj i Loris Stopar, učenica 4. razreda iste škole postigle su velik uspjeh sa svojim radovima.

Naime, njihovi radovi izabrani su među 284 najuspješnijih radova na likovnom natječaju LUMS u Rijeci. Radi se o natječaju kojeg raspisuje Škola za primijenjenu umjetnost u Rijeci u suradnji s Primorsko-goranskom županijom i Gradom Rijeka. Ove godine manifestacija se organizirala pod motom „Likovnom umjetnošću mijenjamo svijet“. Natječaj ima za cilj pospješiti kvalitetu nastave likovne umjetnosti, poticanje razvoja kreativnosti i oblikovnih sposobnosti za samostalno vizualno doživljavanje likovne umjetnosti i životnog okružja. Djeca su stvarala radove na preporuku svojih mentora, a preporuka je bila birati djela prema likovnom sadržaju iz hrvatske kulturne baštine, odnosno koristiti se originalom u arhitekturi, urbanizmu i zavičajnoj djetetovoj okolini.

Laura Jurković, 1. r PŠ Dramalj

Loris Stopar, 4. r PŠ Dramalj

Mentori su uzeli u obzir razvojne sposobnosti djece za recepciju arhitektonskog umjetničkog djela kraja u kojem dijete živi i njegovu reinterpetaciju putem likovnog jezika kroz različita likovna područja i različitim tehnikama. Stručna komisija za odabir radova za izložbu, koju su činila zvučna imena, Damir Šegota, Laura Herceg, Sanja Polić, Ines Milčić, Nives Papandopulo, Tomica Grubiša, Ornella Boseglav i Marija Staničić imali su težak posao jer je pristiglo ove godine čak 786 radova. Velika je stvar biti sudionik izložbe LUMS, stoga čestitke Lauri Jurković i Loris Stopar te njihovoj mentorici Maji Lončarić.

Novinarska družina - Foto (foto arhiv)

Mali su umjetnici izlagali u Gradskoj galeriji

Kako bi doživljaj MESOPUSTA bio potpun, u Gradskoj galeriji je bila upriličena i izložba radova školske djece na temu - maske. Tako su se učenici potrudili i različitim tehnikama izrazili svoju kreativnost. Izložba je bila vrlo uspješna. Pozitivna dječja energija okupala je našu Gradsku galeriju pa se nadamo da ćemo još koji put biti pozvani izložiti radove iz svoje neiscrpne riznice mašte.

Novinarska družina
Foto (foto skupina)

Naše mlade umjetnice u Gradskoj galeriji.

LIDRANO, 2010.

"Sreća je nešto što dolazi u raznim oblicima, i tko je može prepoznati?" (E. Hemingway)

Sreća je nešto što dolazi u raznim oblicima. Ne možemo je vidjeti i dotaknuti. Samo je možemo osjetiti u srcu, duboko u sebi. Vjerujem da je svatko može pronaći ako se potruđi.

Sreća može biti duhovna i materijalna. I treba od svake imati ponešto. Mnogi su bogati i ljudi oko njih misle kako su sretni. Neki i jesu, ali mnogi nemaju prijatelje, obitelj... Duhovno bogati ljudi puni su ljubavi, razumijevanja, suosjećanja za druge, imaju obitelj i prijatelje, no možda im ipak nešto nedostaje. Možda nemaju dovoljno novca da si priušte sve što im je potrebno za život. Sreća se može pronaći na najnevjerovatnijim mjestima. Možete prošetati ulicom i izmamiti osmijeh na lice nekoj osobi. Samo jedan jedini osmijeh može nam dojeti veliku sreću.

Tko može prepoznati sreću i kako je prepoznati? Pitanja su koja si često postavljmo.

Mislim da sreću može prepoznati svatko. Svaka dobra osoba koja zaviri u sebe i svoje srce. Kada ti na licu blista neugasivi osmijeh, kada se osjećaš poletno i nepobjedivo, kao da možeš trčati do beskraj. Sreću prepoznaješ u tuđoj sreći. Osjećaš je i kada si u blizini osobe koja ti puno znači u životu ili kada nešto oprostiš zbog čega si prije bio ljut. Sreću nije teško osjetiti niti prepoznati.

Samome sebi uljepšati dan.

Biti sretan. Jedan potpuno prirodan i ugodan osjećaj.

Biti sretan. Osjećaj koji svi želimo i tražimo.

Biti sretan. Osjećaj koji svatko može pronaći u sebi i drugima.

Osjećaj se dobro i sretno sada! Ne gubi ovaj trenutak!

Uljepšaj dan sebi i izmami dragoj osobi osmijeh na lice!

Raduj se!!!

Emili Šegulja, 8.a

„Čovjek i među ljudima može biti sam“ (A. S. Exupery)

Kada čovjek pomisli kako je sam, to obično znači da u tom trenutku nema nikoga u njegovoj blizini. Šećem li sama sa svojim ljubimcem u parku, neki će me ljudi tužno pogledati i pomisliti kako sam usamljena i kako nemam s kime razgovarati. Ali to nije istina! Ispunjena sam osoba koja uza se ima divno stvorenje. Stvorenje koje me razumije, koje je uvijek tu uz mene i za mene. Nisam usamljena! Sjedim sama uz more naslonjena na kamenu kućicu. Pomišljaju neki: „Sama je i usamljena!“ Ja nisam usamljena! Sjedim sama, istina, ali ja samo razmišljam i uživam. Jedno sam s prirodom.

Čovjek može biti okružen prijateljima, ali ponekad su oni površni i misle samo na zabavu i svoj izgled. Oni se ne brinu kako se osjećaš, što želiš, o čemu razmišljaš... Oni ti nisu prijatelji! To su osobe koje te prate ili ti pratiš njih kroz život.

„Čovjek i među ljudima može biti sam!“

Uvijek kada to čujem nekako pomislim na veliku gradsku gužvu i vidim jednog čovjeka blijedog, obučenog u crno, s podočnjacima, SAMOG... Iz nekog razloga on je odbačen i napušten. On se ističe više od ostalih ljudi. Pogled na druge je zamagljen i samo se taj čovjek vidi jasno. On upada u oči.

To je ta ironija!

Iako je u ogromnoj gužvi i ljudi se međusobno naguravaju, njega nitko ne primjećuje.

ON JE NEVIDLJIV! Od svih ljudi jedino je ovaj čovjek ISTINSKI USAMLJEN.

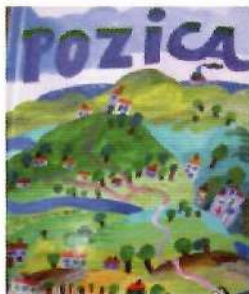
Njega nitko ne razumije, s njime nitko ne želi razgovarati, njega nitko ne vidi. Usamljeni čovjek sve te osjeća drži duboko u sebi i uskoro će puknuti. Izici će van sve njegove tajne, boli, patnje, svi udarci koje je primio, sva težina njegove usamljenosti...

TO ZNAČI BITI SAM!

Iva Šumonja, 7.c

PREDSTAVLJEN NOVI BROJ UČENIČKOG ZBORNIKA „POZICA“ U CRIKVENICI

Naslovnica najnovije PoZiCe.

Naša je škola ove školske godine dobila čast da bude domaćin crikveničke promocije zbornika učeničkih radova „PoZica“. U auli naše škole predstavljen je novi broj „PoZice“, zbirke literarnih i likovnih radova učenika triju prijateljskih gradova: Poreča, Zaboka i Crikvenice. U zbirci se nalaze literarni radovi učenika osnovnih i srednjih škola pisani standardnim književnim jezikom, ali i trima hrvatskim narječjima. Novi broj „PoZiCe“ predstavila je dugogodišnja urednica crikveničkih izdanja, profesorica Marija Gračaković. Na prigodnoj svečanosti pročitani su nagrađeni radovi učenika. Naš bivši učenik Eduard Šubat nagrađen je prvom nagradom za svoj rad „Maslina je ko čovik“. Drugu nagradu dobila je Lea Lončarić, učenica šestog razreda OŠ Zvonka Cara za rad „Garaful zi Kale“, treću nagradu osvojio je Luka Jeličić, učenik sedmog razreda za svoj rad „Moj zavičaj plavo – zeleno – plavo“. Uradak „Pismo istraživaču“ Katarine Brnić, učenice prvog razreda Srednje škole dr. Antuna Barca dobio je prvu nagradu prosudbenog povjerenstva na natječaju Grada Crikvenice, dok je drugu nagradu dobila učenica Ivana Ban za rad „Kovanica od pet kuna“. Darija Drageljević nagrađena je za rad „Ciklame“. Nakon što su podijeljene nagrade, red je stigao i na pohvaljene učenike kojima su uručene pohvalnice. Iz naše škole pohvaljeni su učenici

Patrik Car i Iva Pahlčić. Pozdrav i čestitke nagrađenim učenicima uputio je dogradonačelnik Senko Smoljan, koji je rekao da će Grad Crikvenica i dalje podržavati projekte škole, a čestitkama se pridružila i ravnateljica, Deana Čandrlić – Zorica.

Ovogodišnja zbirka „PoZice“ trinaesta je po redu. Godine 1997. u prijateljskim gradovima Poreču i Zaboku rodila se ta ideja zbližavanja najmlađih kroz likovne i literarne radove, a u tim gradovima dodjeljuju se i posebne nagrade učenicima. U Zaboku nagrada nosi naziv velikog hrvatskog književnika Ksavera Šandora Gjalskog, a u Poreču to je nagrada „Laurus nobilis“. Tada je zbirka nosila naziv „Poza“. Godine 1998. Poreču i Zaboku pridružila se i Crikvenica te zbirka mijenja naslov u „PoZica“. Tako suradnja ovih triju gradova traje već dugi niz godina, a nadamo se da će i još dugo trajati.

Novinarska družina

PROMOCIJA POZICE U ZABOKU - Moje nagradno putovanje

Patrik Car čitao je svoj rad na promociji PoZiCe u Zaboku.

Dobio sam nagradno putovanje u Zabok, gdje će se održati promocija PoZiCe – knjige literarnih i likovnih radova učenika gradova prijatelja Poreča, Zaboka i Crikvenice. Tek sam tada shvatio da pisanje školskih zadaća donosi i veselje, a ne samo dobru ocjenu.

Na put smo krenuli 23. listopada prošle godine. Išli su naši profesori, predstavnici Grada i naravno, nas troje nagrađenih. Atmosfera u kombiju bila je opuštena, vesela i svi smo se dobro zabavljali. Oko 13 sati došli smo u hotel „Kušan“ u Zaboku, gdje nas je već čekao ručak. Nakon kratkog odmora spremili smo se za promociju „PoZiCe“ u DVORCU GJALSKI. Bilo je tu malo uzbuđenja i grča u želucu jer mi čitamo naše radove pravim i priznatim piscima. Druženje s ostalim učenicima, upoznavanje i nakon toga večera.

Sve je bilo za pet, a potom još i predavanje iz astronomije. Nažalost, nismo mogli gledati teleskopom zvjezdano nebo jer nam vrijeme nije bilo naklonjeno. No, ni loše vrijeme nije pokvarilo dobro raspoloženje naše družine. Povratkom u hotel svi smo ubrzo zaspali, nakon svih tih uzbuđenja.

Drugog dana organiziran je izlet u Trakošćan kojeg smo obišli uzduž i poprijeko. Pogledali smo sve stare slike, mačeve i da ne nabrajam. Najviše mi je godila šetnja uz jezero. Gazili smo po suhom lišću, ne obazirući se na kišu koja je tiho sipala. Svi smo tih dvadeset minuta bili zaokupljeni svojim mislima. Topla čokolada, topao kafić i svi smo se odmah raspričali. Tu je i zajednička fotografija kako bismo mogli u budućim vremenima prisjetiti se na taj jesenji dan. Namjera nam je bila posjetiti i muzej u Krapini, no

nažalost bio je zatvoren zbog renoviranja. Ručali smo u restoranu „Preša“, a hrana je bila odlična. Nije bilo vremena za popodnevni odmor, već je uslijedilo brzo presvlačenje i odlazak na svečanost dodjele KNJIŽEVNE NAGRADE „Ksaver Šandor Gjalski“. Upoznali smo mnoge pisce i dobitnika nagrade Ratka Cvetnića. On je ovu prestižnu nagradu dobio za svoju priču „Polu san“.

Poznati pisci, čitanje ulomka, a tu je bio i glazbeni dio priredbe te domjenak. Nisam mogao vjerovati koliko je tu bilo raznih jela, kako je bilo posluženo i ukrašeno, kao da smo na svadbi. Od tolike hrane mi se zamutilo u glavi, morao sam izaći na svjež zrak. Pa jeli smo prije dva sata! Povratak u hotel, a kad i tamo nas je čekala večera. To je već previše! Spavanje. Cijelu noć sam se vrtio. Prejeo sam se! Veselio sam se sutrašnjem danu, vidjet ću brata. Nisam ga vidio već deset dana, jer je u Zagrebu. Sreli smo se na Mirogoju te popričali desetak minuta. Moja profesorica Suzana Grbčić i ja posjetili smo grob Vladimira Nazora, poznatog književnika po kojem je naša škola dobila ime. Potom smo krenuli u Crikvenicu.

U razgledavanju prekrasnog dvorca.

Bila nam je čast biti u društvu poznatih hrvatskih pisaca.

Naš Patrik u društvu dobitnika KNJIŽEVNE NAGRADE „Ksaver Šandor Gjalski“, Ratka Cvetnića.

Patrik i učiteljica Suzana Grbčić posjetili su grob Vladimira Nazora na Mirogoju.

Odlazak u Zabok bio je pun pogodak. Nadam se da ću imati dara i inspiracije da napišem još koju dobru priču pa da vam i iduće godine pišem s izleta.

SUDJELOVALI SMO..

CRIKVENIČKI KIKIĆI NA DJEČJEM KARNEVALU U RIJECI

Već treću godinu OŠ Vladimira Nazora sudjeluje na DJEČJEM KARNEVALU u Rijeci. Nakon CRIKVENIČKIH KARTOLINA I MAČKICA, ove godine predstavili su se s maskom KIKI KLAUN. Veseli i nasmijani, njih 160, sve redom učenici od prvog do četvrtog razreda u pratnji svojih učiteljica i roditelja, razveselili su sve prisutne na Korzu i one pred malim ekranima. Šarene perike na glavi, crven nos i rumeni obrazi prošetali su ponosno zastavu škole od početka do kraja Korza.

Veseli Kikići i vesele učiteljice čekaju polazak parade kroz grad.

Maska se pripremala tjednima prije. Učionice nižih razreda u popodnevrim satima postale su male likovne radionice. Kružiće i točkice u raznim bojama oslikavale su učiteljice, a u pomoć su pristigli i roditelji. Kakav bi to bio KIKI KLAUN, a da ne zna KIKI PLES? Tako se i ples uvježbavao tjednima u učionicama, ali i u holu škole. Ples su učila djeca, učiteljice i roditelji.

Svoju masku predstavili su čak tri puta u DANIMA KARNEVALA. Prošetali su masku ulicama Crikvenice na CRIKVENIČKOJ DJEČJOJ REDUTI, na velikoj maškaranjoj povorci u Rijeci, ali i u sjajnom izdanju prezentirajući kiki ples pokazali su se mali prvašići na TALENT SHOWU gdje su osvojili sve simpatije publike. Kiki ples su zaplesali na velikoj pozornici u maškaranom šatoru prvašići iz matične škole te prvašići iz područnih odjeljenja u Dramlju i Jadranovu.

Naši Kikići bili su jako zanimljivi fotografima.

Novinarska družina
Foto (foto skupina)

Zadnje pripreme pred polazak. Staviti šarene perike na glavu, nabaciti šarene boje na lice i napuniti džepove konfetima.

Ništa nam nije moglo umanjiti uzbuđenje, ni kiša ni vjetar...

TALENT SHOW U MAŠKARANOM ŠATORU

Naši Kikići osvojili su publiku.

Na Petaku je osvanuo jedan veliki šator koji smo u to vrijeme često posjećivali. U njemu su se održavale predstave za djecu, razna natjecanja, sajam, čajanke i maskirani plesovi. Nama je bilo najvažnije što smo sudjelovali u showu „POKAŽI ŠTO ZNAŠ“.

U vrijeme karnevala u Crikvenici je po prvi put održan SUPER TALENT.

Riječ je o natjecanju učenika osnovnih škola u pjevanju, plesanju, glumi...

U program su nas uveli simpatični mali voditelji koji su uspješno obavili svoj posao. Natjecatelji su bili samouvjereni, bez treme, bez neke veće želje za pobjedom. Nastupilo je više naših učenika pokazujući svoj talent u pjevanju i plesu, međutim najviše možemo biti ponosni na naše KIKIĆE, prvašiće matične škole i škole u Dramlju i Jadranovu, koji su kiki plesom osvojili simpatije publike.

Novinarska družina - Foto (arhiv razredne nastave)

ČAKAVČIĆI PUL RONJGI 15

Učenici naše škole već dugi niz godina, od 2001. sudjeluju svojim radovima na natječaju „Čakavčići pul Ronjgi“. Na tom natječaju konkuriraju radovi pisani čakavskim izričajem s ciljem očuvanja našega „lijepog ČA“. Mi se predstavljamo svake godine sa sve više i više radova te osvajamo brojna priznanja. Godine 2003. likovni rad našeg učenika **Deana Gašparovića** (mentor: **MARIJANA POHL**) krasio je naslovnicu devetog broja zbirke „Čakavčići pul Ronjgi“. Iste godine nagrađen je i literarni rad učenice **Ine Jeršan** „Karneval“, a mentorica je bila **Ivana Jovanović**. Godine 2006. nagrađen je rad „Va moru“, a taj je rad napisao **Claudio Blažević** (mentorica **Marijana Pohl**). Samo godinu kasnije, 2007. nagrađen je rad „Bura“ učenice **Eme Debelec**, a voditeljica je bila također **Marijana Pohl**. Rad učenice **Brune Pohl** pod naslovom „Na mašu“ nagrađen je 2008. godine (mentorica: **Suzana Grbčić**).

Ove je školske godine naša škola sudjelovala sa čak 16 literarnih i dva likovna rada.

Likovni rad „CRIKVENIČKA AMFORA“, kojeg je naslikala učenica **Emilly Komadina** pod vodstvom učiteljice **Maje Lončarić** krase naslovnicu 15. broja zbirke „Čakavčići pul Ronjgi“. Uspješan je bio i rad učenika **Olivera Lelasa** koji je također zastupljen u zbirci, a njegova je mentorica **Marija Mrakovčić**.

Uz već navedene radove najnoviji 15. broj zbirke „Čakavčići pul Ronjgi“ krase radovi sljedećih učenika: **Kalista Pohl**, **Viktorija Bolješić**, **Bruna Pohl**, **Manuela Vukić**, **Gracijan Čop**, **Branko Grbčić**, **Tara Ahel**, **Rea Prpić**, **Nadja Domijan**, **Eduard Šubat**, **Jurja Rubčić**, **Antonio Kovačev**, **Emilia Bilen**, **Maja Juretić** i **Antonela Orlandini**. Voditeljice učenika sudionika ovogodišnjeg natječaja „Čakavčići pul Ronjgi“ su: **Suzana Grbčić**, **Ivana Jovanović**, **Jasmina Manestar**, **Marijana Pohl**, **Marija Mrakovčić**, **Mirjana Vičević**, **Marijana Šegulja** i **Maja Lončarić**. Rad učenice **Antonele Orlandini** „Bura“ (voditeljica **Marijana Šegulja**) ušao je u uži izbor za nagradu, a rad „Božić“ **Kaliste Pohl** nagrađen je drugom nagradom, a voditeljica je **Marijana Pohl**. Promocija zbirke „Čakavčići pul Ronjgi“ održana je u **GUVERNEROVOJ PALAČI U RIJECI** gdje su učenici u pratnji svojih mentora prisustvovali toj svečanosti. Svaki učenik i mentor dobio je najnovije izdanje zbirke, a nagrađeni su učenici pročitali svoje radove i primili nagrade.

Na promociji novog broja zbirke Čakavčići pul Ronjgi. (Guvernerova palača, Rijeka)

Novinarska družina
Foto (foto skupina)

RAZGOVOR S PROFESORICOM MARIJOM GRAČAKOVIĆ

Vladimir Nazor među Crikveničanima

Istražujući Nazorov boravak u Crikvenici zamolili smo profesoricu Mariju Gračaković da svoja saznanja na tu temu podijeli s nama. Naime, profesorica Gračaković bavi se Vladimirom Nazorom više godina, objavila je nekoliko novinskih članaka, a uskoro će sav svoj istraživački rad objediniti u knjizi. Upijali smo svaku njenu riječ, saznali mnogo zanimljivosti o književniku čije ime nosi naša škola. Pogotovo su nam dragocjeni podatci o njegovim crikveničkim godinama, budući da je to Nazorovo razdoblje vrlo malo spominjano u literaturi. Iznosimo vam sve što nam je rekla profesorica Gračaković, a to je zaista samo djelić onoga što je ona saznala o književniku koji je jedanaest godina proveo u našem gradu. Za mnoge druge zanimljivosti morat ćemo još malo pričekati.

U razgovoru s Marijom Gračaković saznali smo mnogo o Nazorovim crikveničkim godinama.

U POTRAZI ZA DJEČAKOM

- Pišem knjigu radnog naslova *Tražim nekog dječaka*, to je Nazorov citat, a s podnaslovom *Vladimir Nazor među Crikveničanima*. Krenula sam u potragu za tim izgubljenim dječakom o kojem Nazor govori da ga je izgubio tamo negdje na otoku (Braču) i u toj potrazi došla sam do mnogih saznanja.

Obradila sam cijeli njegov život, ukratko one dijelove koji su važni do njegova dolaska u Crikvenicu.

Cijelo vrijeme od kada sam u Crikvenici ja sam žalila što svojim učenicima nisam rekla dovoljno, odnosno rekla onoliko koliko bi trebalo upravo o ovom Nazorovom razdoblju - razdoblju koje je proveo u Crikvenici.

90. OBLJETNICA OD NAZOROVA DOLASKA U CRIKVENICI

- Vladimir Nazor u Crikvenicu dolazi 31. ožujka 1920. godine, tako da ove godine obilježavamo 90. obljetnicu toga događaja.

Stigao je s majkom Marijom koji su ukućani zvali Marietta, a Crikveničani „nonica iz kloštra“. Njegova majka tada ima 76 godina, a s njima dolazi i najstarija sestra Irma.

MUKU MUČIO S DIPLOMSKIM IZ MATEMATIKE I FIZIKE

- Vladimir je završio u Grazu studij prirodnih znanosti, na prvom mjestu biologiju te pomoćne predmete matematiku i fiziku. Počeo je raditi u Splitu kao suplent (1900. godine) jer nije iz prve diplomirao. Njegov se studij otegao na osam godina jer nikako nije mogao položiti diplomski iz fizike i matematike. Biologiju je odmah položio, ali matematiku i fiziku ne. Bio je biolog i to se zaista vidjelo budući da je mnogo i pisao o životinjama i o bilju.

STUP OBITELJI. KUDA VLADO TUDA I CIJELA OBITELJ.

- Prvo je službovao u Splitu, zatim u Zadru, a zanimljiva je stvar da cijela očeva obitelj od njegova službovanja u Zadru svuda ide s njim. Kako su se selili, tako je s njima putovalo i cijelo pokustvo. Kuda Vlado, tuda i oni. Majka je, još dok je Vladimir bio dječak, rekla kako će on biti stup obitelji. Kada je jednom u razgovoru s jednim svećenikom počeo govoriti neke svoje stihove, čuo je navečer zanimljiv razgovor između roditelja. Otac Petar koji je bio carinski službenik rekao je: - *Jesi li ti čula našeg Vladu kako on govori sa popom.*

Majka je na to rekla: - *Ne dao Bog da bude pjesnik, on mora biti advokat, «inžinir», praktičan čovjek, stup obitelji.*

Iz toga je vidljivo da roditeljima nije bilo drago da postane pjesnik već su htjeli da završi nešto konkretnije.

Kada dolazi službovati u Zadar za njim se doselila cijela očeva obitelj, otac, majka, tri sestre i brat Marko.

VLADIMIR MARKO NAZOR

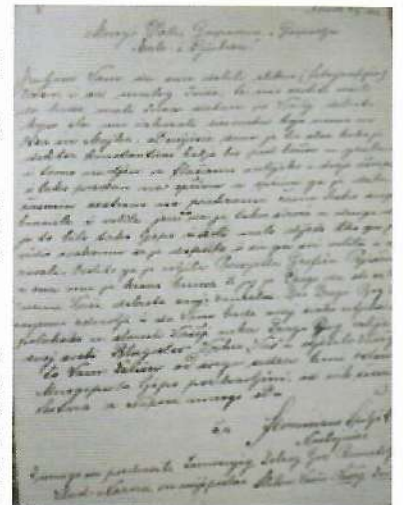
- Vladimir Nazor kršten je Vladimir Marko Nazor, no kada je dobio mlađeg brata kojemu su nadjenuli ime Marko, prestao je koristiti srednje ime i od tada se počinje predstavljati samo s Vladimir Nazor.

PRVA ZBIRKA PJESAMA OBJAVLJENA JE POD PSEUDONIMOM VLADIMIR PRIMORSKI

- Prvu zbirku pjesama *Slavenske legende* objavljuje u Zadru, a prve pjesme pod pseudonimom Vladimir Primorski. Iz Zadra odlazi u Pazin, potom u Kopar, zatim u Kastav gdje deset godina radi kao ravnatelj učiteljske škole. Nakon toga odlazi u Zagrebu, no nije zadovoljan životom u gradu pa prihvaća posao ravnatelja dječjeg doma u Crikvenici.

ZAHVALJUJUĆI NAZORU NAŠ KAŠEL DOBIVA DANAŠNJI IZGLED

- Kada je došao u Crikvenicu bila je hladna, kišovita noć i puhao je snažan vjetar. Dom u koji je došao bio je nakon rata zapušten jer je u njemu bila vojska. Vladimir je u domu naslijedio neki red i on ga je održavao. U sebi je imao graditeljsku žicu jer je prethodno u Kastvu sagradio zgradu učiteljske škole s gombaonom (dvoranom za tjelesnu kulturu). Tako da je već tog proljeća po dolasku u Crikvenicu iznudio novac da se dom preuredi. Bio je nezadovoljan uvjetima u domu i već 1920. godine počinje s preuređenjem. Tri godine trajala je nadogradnja doma, a podignut je jedan kat. Tako je crikvenički kaštel zahvaljujući Nazoru viši za jedan kat.

Pismo zahvale posvojiteljima „malog Ivica“ iz romana „Šarko“.
(Autentičan dokument iz 1921. godine.)

POTPUNO PREDAN MALIM BIĆIMA (DJECI)

- Bio je potpuno posvećen radu s djecom. Na nekom mjestu je zapisano da je bio tmuran, nepristupačan, da je nosio «masku» na licu jer se bojao ljudi. Bojao se da ga ne povrijede. Ali kada bi došao među djecu, on bi zbacio „masku“ s lica i sav se predao tim malim bićima. Djeca su ga obožavala i zvali su ga barba.

VLADIMIR NAZOR - CRIKVENIČKE GODINE (projekt)

KNJIŽEVNI RAD U CRIKVENICI

Uz rad s djecom Nazor je i ovdje stvarao. U Crikvenici su nastale četiri knjige pjesama i četiri knjige proze. Prva knjiga pjesama je bila «NIZA OD KORALJA». Pisao ju je dvije godine i posvetio ju je jednoj ženi. Danas znamo da je to bila slovenska književnica Zofka Kveder udata Jelovšek, kasnije Demetrović.

U Kastvu je kasnije upoznao jednu drugu mladu ženu koja se zvala Marija Parčić i bila je rodom iz Vrbnika. Nazor se potpuno predavao svojoj boginji poeziji te je obožavao svoju majku i sestru, a one su se s druge strane brinule da ni jedna žena trajno ne zarobi njegovo srce. Tako da ta mlada žena nije od Nazora dobila zaručnički prsten niti se za njega udala. Ona se kasnije udala za jednog uglednog liječnika i nije imala djece. Vjerojatno je bila nesretna. Nije nam poznato jesu li Nazor i ona bili u vezi u tome razdoblju. Međutim, kada su počele izlaziti pjesme iz zbirke «Niza od koralja» Marija Parčić znala je da ona nije ta lijepa gospa kojoj su posvećeni stihovi. Nakon ove zbirke slijedili su „DESETERCI“, pa „PJESME O ČETIRI ARHANĐELA“, a zatim „PJESME O BRATU GAVANU I SEKI SIROMAŠTINI“. Ovu zadnju zbirku objavio je nakon što je otišao iz Crikvenice, ali se pouzdano zna da je ona ovdje nastala.

NAZOROVA MAJKA NAŠLA JE VJEČNO POČIVALIŠTE NA CRIKVENIČKOM GROBLJU

Kada je te večeri došao s majkom u crikvenički dom. Bilo je tamno, kišovito, ali oni su nešto čuli.

Majka je rekla: *Čuješ li ga?*

Čujem! - odgovorio je Vladimir.

Oni su te večeri čuli more. To je bio njihov „povratak na rodni Jadran“.

Nazor je tada: - *U meni se rodila nada da će starica na moru ozdraviti.*

To se međutim nije dogodilo. Starica je zakoračila u Crikvenicu prema smrti. Kako je oca sahranio pod čempresima u Kastvu, tako je i svoju majku Mariju 1928. sahranio na našem crikveničkom groblju. Danas, nažalost nije moguće pronaći njezin grob jer je on zagubljen.

CRIKVENIČKA PROZA

U Crikvenici su nastale i četiri knjige proze. Svoja sjećanja na djetinjstvo opisao je u knjizi „PRIČE IZ DJETINJSTVA“. U njima je oživio sva svoja sjećanja na dane provedene na rodnom otoku Braču, a nastavak su „PRIČE S OSTRVA, IZ GRADA I SA PLANINE“.

Za nas su puno važnije druge dvije knjige, a to su „TRI PRIPOVIJETKE IZ JEDNOG DJEČJEG DOMA“, jer govore o Crikvenici i o životu u domu.

Prva nosi naslov «NOĆNICA» i odvija se u parku kraj Kaštela. Tamo biljke i drveća razgovaraju o fratrima pavlinima, o prošlosti, kako su proživjeli mnoge gospodare, spominju mnoge događaje, a sada je došao ovaj čovjek koji sve preuređuje i radi užurbano. Svi su legli, a on ne spava! Naime, po danu se Nazor bavio poslovima u domu, a noću je stvarao.

Druga nosi naslov «GALEBOVI», a treća je «PAUN».

U parku kraj kaštela živio je i jedan prekrasan, ponosan paun. Neki stari Crikveničani tog se pauna još i danas sjećaju. Jedna starija gospođa pamti da je jednom došla u taj park prošetati, imali je na sebi crvenu haljinu i on se zaletio prema njoj glasno se glasajući. Nazor ju je spasio, primio ju je u naručaj i zaštitio.

GOSPODIN IZ KLOŠTRA I PAS ŠARKO

Profesorica Gračaković pokazuje fotografiju Vladimira Nazora sa psom Šarkom.

O njegovu životu među Crikveničanima ne znamo baš mnogo. Nije se mnogo družio, no razgovarala sam sa starijim Crikveničanima koji ga se sjećaju. Kažu, iako su tada bili mali, znalo se za njega - znalo se za GOSPODINA IZ KLOŠTRA.

Na prvi dan proljeća obukao bi svijetlo odijelo i šetao u predvečerje sa svojim vjernim psom Šarkom. Šarko je junak i istoimenog romana. Usporedo s ciklusom priča o djetinjstvu u kojima je oživio mali kudravi, čudnovati dječak, prijatelj mora i kamena, maslina i vinograda, vjetra i životinja, i aktualnih priča iz života u dječjem domu nastao je roman „Šarko“ (1930.) koji je nastavak njegove autobiografske proze u potrazi za svojim dubljim bićem. Literarni junak romana ovdje je Šarko Kloštarić, bijelo-crni pas koji je „došao na svijet“ u daščari na dnu domskoga parka pored mora. Šarko se ponaša kao pjesnik, tj. on je njegovo drugo Ja. Nazor ga pretvara u biće koje misli, razgovara, promatra svoga gospodara pasji iskreno, ponekad lukavo progovori ili sugerira lavežom ako ne zna reći. Ovaj tip romana pojavio se u našoj književnosti kao novost i smatram da u našoj književnosti nije zauzeo mjesto koje mu pripada. Šarko pripovijeda o svome životu, događajima u Domu, o Njemu na ljudski način. On točno zna kakvi sve ljudi dolaze k Nazoru: prijatelji ili neprijatelji. Njegov jezik nije jezik neke životinjske vrste već univerzalni, pa tako može razgovarati s zmijom, sovom i drugim životinjama i razumije ljudski govor. Ispričava nam je mnoge zgode jer su on i njegov gospodar mnogo prošli zajedno, a predvečerja su provodili u šetnjama prema mjestu S (Selce) i prema mjestu G (Grižane).

Vladimir Nazor i njegov vjerni Šarko.

NAZOR OSTAVLJA CRIKVENICU I CRIKVENIČANE

Početak 1938. godine Nazor odlazi iz Crikvenice u Zagreb. Znamo pouzdano da mu je kada je odlazio iz Kastva priređena svečanost za pamćenje. Kako je bilo kada je odlazio iz Crikvenice, nigdje nije zabilježeno.

Sestra Irma, koja je obitelji podredila svu svoju pažnju i ljubav, s njime je ostala do kraja.

U vrijeme II. svjetskog rata, 1942. godine, Nazor se počeo spremati u šumu partizanima. Najveći je problem bio kako to reći sestri. Kada joj je konačno rekao ona mu je rekla: *Netom stekosmo i uredismo se, i smirismo... tako nešto. Ali neka bude! TA ČOVJEK SI!*

Proveo je nekoliko godina u partizanima, a kasnije je započeo političku aktivnost.

Čitav život bio je siromah, ali u crikveničkom razdoblju počeo je objavljivati školske čitanke i to za osnovne i za srednje škole u suradnji s dr. Antunom Barcem. Od prodaje čitanke novac je počeo pljuštati. Pred kraj svog života sagradio je dvije vile u Zagrebu i obnovio je očinsku kuću u Bobovišću, a čitav je život kukao i molio za oprostjenje oca što će taj njihov brački dom ostati zapušten.

Umro je iznenada u Zagrebu 1949. godine.

Zahvaljujemo profesorici Mariji Gračaković na razgovoru i velikoj pomoći u realizaciji našeg školskog projekta.

Kristina Krnjić i Lucija Šušnja, 7. C
Foto (foto skupina)

Naslovnica prvog izdanja pripovijetke „Paun“.

PROJEKT „VLADIMIR NAZOR – CRIKVENIČKE GODINE“

2010. je godina u kojoj obilježavamo 90. godišnjicu dolaska Vladimira Nazora u naš grad u kojem će, s kraćim prekidom, boraviti punih deset godina. Stoga naš ovogodišnji projekt nosi naziv „Vladimir Nazor – crikveničke godine“.

Želeći se približiti pjesniku i vremenu u kojem je živio, čitali smo njegove književne tekstove nastale u Crikvenici, ilustrirali ih i scenski uprizorili, istraživali smo stručnu literaturu i mrežne izvore o književniku, prošetali njegovom omiljenom šetnicom, priredili kviz o poznavanju njegovih djela.

Geografi su proučili koje sve škole u Hrvatskoj nose ime Vladimira Nazora, biolozi su proučavali biljni i životinjski svijet u književnim djelima nastalima u Crikvenici. Izradili smo i slikovnicu u kojoj smo s pjesnikom prošetali starom Crikvenicom...

I sve smo to začinili druženjem i smijehom.

I još nešto važno: u projektu nam je svojom susretljivošću i iscrpnim poznavanjem Nazorova života i rada uvelike pomogla profesorica Marija Gračaković.

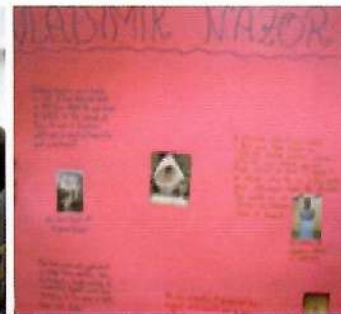
U radionici engleskoga jezika prevodilo se.

Mladi knjižničari i Renata Gržac izradili su dva plakata na kojima su napravili pregled Nazorovih crikveničkih godina.

U radionici njemačkoga i engleskoga radilo se na prijevodu Nazorovih djela.

Drugi razredi matične škole šetali su Šetalištem Vladimira Nazora i o tome izradili plakat.

Učenici 4. a razreda napravili su ilustraciju djela „Bijeli Jelen“.

Učenici 2.a i 2.b ispred Dječjeg odmarališta Stoimena.

KLOŠTAR - današnji Hotel «Kaštel».

Kloštar je riječ njemačkoga podrijetla. U starijem razdoblju, a neki još i danas crikvenički kaštel nazivaju kloštar. To mjesto ima povijesnu ulogu za Crikvenicu jer je njega 1412. godine knez Nikola Frankopan nakon što je sagradio i obnovio crkvu, darovao fratrima pavlinima da njime upravljaju, da pomažu narodu, da šire ovdje kulturu, prosvjetu i slično. Tako da su pavlini, plemeniti «bijeli fratri», ovdje odigrali vrlo važnu i značajnu ulogu.

Kada je 1786. godine ukinut pavlinski red, pavlini su preko noći morali napustiti to mjesto, a smjeli su ponijeti samo koliko mogu nositi na tim svojim teškim, staračkim plećima. Tako je tu ostalo dosta njihovih knjiga i drugih za Crikvenicu vrijednih stvari, ali one su netragom nestale.

Potkraj 19. stoljeća kupio ga je austrijski nadvojvoda Josip i preuredio u, kako ga je nazvao, Ladislavov dječji dom, u spomen svom mlađem sinu koji je tragično stradao u lovu.

Taj je dom nakon Prvog svjetskog rata pripao Zagrebu, odnosno u njemu borave djeca iz cijele novostvorene države. Uglavnom su to bila boležljiva djeca i ratna siročad.

Bakin tajanstveni okvir

Moja baka čuva u spavaćoj sobi jedan okvir i sliku broda. Stalno briše prašinu s tog okvira. Jednom sam je upitao, zašto toliko voli tu sliku. Ona mi je tada ispričala priču. Rekla je da je to brod njenog oca, kojeg su morali prodati jer nisu imali novaca. Taj brod se čak koristio u filmu „Sinji galeb“.

Tajni okvir moje bake.

Otac je od tih novaca njoj kupio prvu haljinu. Taj je okvir sjeća na njezinog oca i prvu kupljenu haljinu...

Osjećao sam se tužno kada sam shvatio kako se nekada teško živjelo.

Sada znam zašto je taj okvir mojoj baki tako drag.

Branko Car, 3. B
Foto (Branko Car)

DIDI

Mom djedu je ime Ivan, ali ga ja zovem Didi. Uvijek je u pokretu, radi, popravlja ili gradi. Didi često govori o svom djetinjstvu i o tome kako je bilo nekada kada je on išao u školu.

- Kad san ja hodil va školu, mi smo imeli kedu i pločicu po koj smo pisali. Kad bin zipisal celu pločicu, moral san to pobrisat, aš bimo drugi dan već pisali neč novo.

Va školu san počel hodit va Drivenik, a drugi razred va Sveti Jakov. Bil je počel rat pa va Driveniku ni bilo učitelja. Kad ni bilo školi, šal san z blagon va polje. Hodil san pješke va krpenimi papučicama ke su morale zdurat mrzlu zimu i teplo leto.

Doma smo imeli jednu kozu, kravu i kokoši. Kozu i kravu su davale mliko od koga smo delali sir. Ja san već od od osan let pomagat ocu i matere va kući. Nisan se zabavljaj ko danas vi mladi. Trebalo je puno toga finjevat po kuće i okoli kuće.

Živeli smo dobro za ondašnje vrime, aš mi je otac delal ko zidar pa je saki tjedan dobival plaću.

Mi onda nismo imeli igračke, nego smo se igrali po vane s krpenun loptun. Kad bimo se tako dugo igrali, znali bi i ogladnit pa smo krali tuđe črišnje, smokvi i grozdovi. Spametin se da je znalo bit i šib, ali smo vavik bili veseli i poslušni. Štimalo se je starijeg i nikada mi ni palo na pamet ne poslušat.

I tako moj Didi često govori o tome kako je nekad davno bilo. Ponekad baš i ne shvaćam sve što mi govori, ali njegov topli glas i bistre plave oči ponesu me u neki drugi svijet i bude mi jako drago što ga imam.

Nadam se da ćemo Didi i ja još dugo, dugo razgovarati o vremenima koja polako padaju u zaborav.

Nikol Car, 7.a

GOST U RAZREDU

Pričao nam barba Ivo

Imali smo gosta u razredu. Posjetio nas je barba Ivo Car, nono naše prijateljice Andreje. Pričao nam je o događajima iz svoje prošlosti. Slušali smo ga s velikim zanimanjem.

Prije škole mami se išao kupiti kruh. Nogomet su igrali krpenom loptom. Na nogama nisu imali moderne tenisice, već papuče napravljene od krpe. Te papuče nisu bile udobne pa su često imali bolne žuljeve. Papuče su šivale dvije žene koje su stanovale kod crkve sv. Antona. Veliki događaj je bio kada je očev prijatelj iz Amerike poslao pravu kožnatu loptu. Svi su joj se divili. Kad su se igrale nogometne utakmice, ako bi sudac „pogrješno“ sudio, navijači iz Crikvenice bi ga bacili u potok.

Zanimljive su bile priče barba Iva.

Djeca tada nisu imala puno knjiga. Imali su jednu ili dvije knjige koje su nosili u kožnatoj torbi, a pisali su na pločice. Pločica je s jedne strane imala crte, a s druge strane kvadratiće. Na pločice su pisali kredom. Kada bi im se pločica obrisala o hlače, nisu znali što je za zadaću. Imali su slijepog učitelja Zdravka Cara. Njega su svi voljeli i poštivali. Na njegovom satu nisu se koristili „šalabahterima“, upravo iz poštovanja prema učitelju i njegovoj sljepoći. Imali su još jednog učitelja koji je bio strog i lijepo je crtao, a zvao se Zvonko Car.

Jednom su otišli u krađu trešanja u rasadnik. S njima je bio i sin učitelja Zvonka, koji ih je dočekao na izlazu iz rasadnika. Svaki je dječak za kaznu dobio „vritnjak“.

Bili smo vrlo dobri domaćini.

Andrejin nono nam je ispričao još puno doživljaja iz svog djetinjstva, i smiješnih i tužnih. Na kraju susreta podijelio nam je fine čokoladne bombone. Dogovorili smo i novi susret, kad će nam barba Ivo pričati o ribama i ribolovu.

Cinthia Pavat, 3. A
Foto (foto skupina)

KADA OBRUJEMO PRAŠINU S DAVNIH VREMENA

KAKO SE NEKADA SPREMALO ZA MAŠKARE

Mladenački dani u maškarama

Skupile bi se prijateljice. Pet, šest ili više njih dogovorile bi se što će koja predstavljati i kako će sašiti masku. Cijela grupa njih, onako maškarane, zaputile bi se pješice u Grižane, Tribalj ili Svetu Jelenu. Sjeća se moja nona kako su se prijateljice slagale i voljele i kako im je bilo lijepo. Danas, kada gleda te slike suze joj dođu na oči, jer nažalost nekoliko prijateljica više nema. Slika i ta draga lica na njoj najdraža su joj uspomena.

Nadia Domijan, 3.b

FRULA

Svakoga dana gledam frulu koja stoji na polici pokraj mogega stola, a danas sam dobila i priliku da nešto o njoj i napišem.

Našla sam ju jednoga dana u staroj kući moga pradjeda. Nekad ju je on svirao, gotovo da je bila živa, a zvuci koji su izlazili iz nje parali su seosku tišinu Velebita. Vrlo je očuvana jer se brižno pazilo na nju. Kada je moj djed odrastao, i on bi ponekad zasvirao na frulu. Uska je i crne boje, a uzduž cijevi ima šest jednakih okruglih rupica koje se naizmjenično stišću prstima dok se na vrhu puše u mali četvrtasti otvor. Izrađena je od bazgovine i ukrasno je izrezbarena. Moj pradjed ju je davno dobio u nekom ličkom selu od pastira koji ju je sam napravio.

Čim sam je ugledala na prašnjavom tavanu punom starina, odmah mi se svidjela. Jako sam joj se veselila. Došla je iz drugog vremena, držali su je neki drugi ljudi, a sada je moja. Stresla sam prašinu i puhнула u nju, a tavanom se razvukao zvuk prošlih vremena i silueta mladog pastira s frulom u ruci, a pokraj njega stado bijelih ovaca na zelenom pašnjaku.

Tko god dođe k meni, ona mu privuče pažnju.

I danas mi djed priča o tim danima i neobičnoj fruli koja je kao nekim čudom završila na mojoj polici. Dok mi priča o nezaboravnim vremenima, kada su pastiri pastiririce čuvali ovce, a livadama se orio zvuk iz frula poput ove, u glasu mu se osjeća sjeta.

Slušajući djeda, sanjarim i svaki put ponovno uživam u pričama iz davnog doba.

ARIJANA STANKOVIĆ, 8.a

Stara frula.

OBITELJSKO BLAGO

Sama sam kod kuće. Ne znam što da radim. Osvrćem se po sobi tražeći neku zanimaciju. Pogled mi padne na policu s knjigama. Htjela sam pomnije proučiti tu policu pored koje prolazim svaki dan, a gotovo je i ne primjećujem.

U kutu leži jedna mala, ali debela stara knjiga. Korice su joj obložene nekom plastikom i obrubljene metalnim okvirom. Na naslovnoj stranici ništa ne piše. Na njoj su samo reljefni ukrasi - križ i anđeo. Počinjem listati stranice stare knjige. Na dnu jedne piše godina izdanja - 1911. Stara je gotovo stotinu godina.

Bio je to molitvenik koji je pripadao mojoj pokojnoj prabaki, kako sam kasnije saznala od mame. Žene su ih nekada nosile u ruci umjesto torbica kad bi išle u crkvu.

Ispod police na kojoj sam našla molitvenik nalazi se ladica. Malo sam pretraživala po njoj i pronašla neku duguljastu drvenu kutijicu, nešto meni sasvim nepoznato. Bila je ručno izrađena i vrlo stara. Odgovor na pitanje što je i kome je pripadala dobila sam opet od mame. U njoj se nekad čuvala britva kojom se koristio još moj pradjed. Stara je oko sto pedeset godina. Mama mi je pokazala komadić drveta koji je služio umjesto čavla, jer kutijica potječe iz vremena kada čavli još nisu bili u uporabi.

Predmeti koje sam pronašla potakli su me na razmišljanje o svojem podrijetlu i ispunili me osjećajem ponosa što u svojoj kući imam nešto što će me, kad odrastem, podsjećati na moje davne pretke.

Stara kutija za britvu.

Stari molitvenik.

IVANA ŠKARA, 8.b

Tata čuva drage uspomene

Dobio sam za domaću zadaću pronaći najstariji predmet u kući i detaljno ga opisati. U početku se to činilo vrlo jednostavan zadatak, ali kada sam počeo bolje razmišljati shvatio sam da u kući baš i nisam vidio neki tako stari predmet. Nisam se mogao sjetiti nekog predmeta koji bi bio zanimljiv za ovaj domaći zadatak. Mama isto nije znala kako mi pomoći. A onda sam se požalio tati. Nije mi ništa odgovorio. Malo se zamislio, a zatim je otišao do podruma. Vratio se nakon nekoliko minuta, a u ruci je držao nešto vrlo neobično, drveno i jako staro.

Bila je to stara pernica izdubljena iz jednog komada drveta i ručno ukrašena. Otvara se na povlačenje. Tata je ispričao i zanimljivu priču. Ta je pernica pripadala mojoj prabaki. Koliko je točno stara, tata ne zna, no sigurno ima preko sto godina. Drugog dana sam čitao zadaću u školi i shvatio da je moj predmet bio najstariji.

Bio sam jako sretan što tata čuva drage uspomene!

Stara pernica
moje prabake.

Mateo Manestar, 3. r PŠ Dramalj

NOVO U NAŠOJ ŠKOLI

OBNOVLJENO I UREĐENO U NAŠOJ ŠKOLI

Lijepo je što se i u ovoj školskoj godini možemo pohvaliti da se ponešto u našoj školi obnovilo i „ušminkalo“. U prošlom broju Šarka glavna je bila vijest obnovljena škola u Dramlju, međutim njihovo školsko dvorište zasjalo je punim sjajem tek u ovoj školskoj godini. Dramaljski osnovnoškolci dobili su prekrasno uređen prostor za igru iza školske zgrade. Kutak za igru sadrži niz igrala za sve ukuse, klackalice, njihaljke, tobogan, kućicu za igru...

Igralište u dvorištu PŠ Dramalj.

I ulaz u školsko dvorište dramaljske škole zablistao je prekrasnim ulaznim vratima.

Prvog dana škole učenike matične škole u Crikvenici dočekalo je iznenađenje. Naime, pročelje zgrade osvježilo se novom fasadom, pa nam tako ulaz u školu izgleda prekrasno.

Obnovljeno pročelje zgrade škole u Crikvenici.

Svaka učionica dobila je zavjese. Tijekom školske godine obnovljena je i učionica fizike i tehničke kulture u koju su stigli prekrasni novi radni stolovi i stolice.

Obnovljena je i učionica vjeronauka novim klupama i stolicama te ormarima.

Tijekom zimskih praznika obnavljala se i naša knjižnica. Cijeli interijer je izmijenjen, a prostor u kojem rado borave naši učenici sada je prostraniji i ugodniji. Knjige su posložene na nove police, zidovi osvježeni novom bojom, parketi su dobili novi sjaj, a prozori nove zavjese. Prekrasno!

Rekonstrukcijom Vinodolske ulice sužen nam je ulaz u školsko dvorište, međutim naš stari kameni zid zamijenio je nešto viši i puno ljepši zid od prekrasnog kamena.

Mnoge naše učionice u kojima je to bilo potrebno dobile su i nove ormare.

Veronika Lukšić, 6.c
Foto (foto skupina)

Obnovljena je knjižnica.

Novi namještaj u učionici vjeronauka.

Novi namještaj u učionici fizike i tehničke kulture.

Nova vrata na ulazu u dvorište dramaljske škole.

Novi, nešto viši i ljepši kameni zid u školskom dvorištu.

NOVA LICA U NAŠOJ ŠKOLI

SABINA MUŽEVIĆ

Moje ime je Sabina Mužević. Rođena sam 17. studenog 1980. godine u Rijeci. Živim u Grižanima. Završila sam Filozofski fakultet u Rijeci (hrvatski i njemački jezik). Osim što radim u ovoj školi radim i u OŠ Jurja Klovića u Triblju. U slobodno vrijeme najviše volim ići na izlete u prirodu.

Sabina Mužević,
učiteljica njemačkoga jezika.

Ana Car, 5.b

KARLO JERČINOVIĆ

Karlo Jerčinović, učitelj povijesti.

Zovem se Karlo Jerčinović, a u našoj školi predajem povijest od studenog prošle godine. Rođen sam 16. svibnja 1982. godine u Rijeci. Živim u Crikvenici gdje sam završio osnovnu školu. Srednju školu za primijenjenu umjetnost, smjer aranžersko-scenografski dizajn pohađao sam u Rijeci. Nakon toga upisao sam Filozofski fakultet, također u Rijeci. Studirao sam povijest, hrvatski jezik i književnost. Slobodno vrijeme najčešće koristim za boravak i pješačenje u prirodi i u društvu dobrih prijatelja. Mnogo vremena provodim čitajući i uživajući u glazbi.

Loren Lelas, 7. c

**USPJEH UČENIKA NA NATJECANJIMA U ŠK. GOD. 2009./2010.
ŽUPANIJSKA NATJECANJA****LiDraNo 2010.**

Literarni izraz:

IVA ŠUMONJA, 7. razred (mentor: Jasmina Manestar)

Novinarski izraz:

EMILI ŠEGULJA, 8. razred (mentor: Suzana Grbčić)

NJEMAČKI JEZIK

- IVANA ŠKARA, 8. razred

- EDNAN BEŠLIJA, 8. razred

Mentor: Nevenka Balić

ENGLJSKI JEZIK

- VEDRANA GLAVAN, 8. razred

- PATRIK CAR, 8. razred

- LUKA RATKAJEC, 8.razred

(2. mjesto, pozvan na Državno natjecanje)

Mentor: Sandra Ćurjurić

HRVATSKI JEZIK

7. razred

- HANA CAR (mentor: Ivana Jovanović)

- ARIANA KULIŠEK (mentor: Jasmina Manestar)

- KRISTINA KRANJIĆ (mentor: Jasmina Manestar)

- FRANKO CAR (mentor: Jasmina Manestar)

8. razred

- IVANA ŠKARA (mentor: Suzana Grbčić)

(1. mjesto, pozvana na Državno natjecanje)

- URSA LJUBAS (mentor: Suzana Grbčić)

- VALENTINA AHEL (mentor: Suzana Grbčić)

MATEMATIKA

- IVAN VID ČAKAREVIĆ, 5. razred (mentor: Ivana Sokolić–Uršić)

- BRUNO MATEJČIĆ, 7. razred (mentor: Ana Kirinčić)

- LEO MATEJČIĆ, 7. razred (mentor: Ana Kirinčić)

FIZIKA

- PATRIK CAR, 8.razred (mentor: Jan Dupor)

- VALENTINA AHEL, 8. razred (mentor: Jan Dupor)

EKOLOŠKI KVIZ „Lijepa naša“

- IVANA ŠKARA, 8. razred

- IVA PAHLIĆ, 6. razred

- BRUNO MATEJČIĆ, 7. razred

- DOMAGOJ MARINELLO, 5. Razred

- Mentor: Olga Arnaut

BIOLOGIJA

- BRUNO MATEJČIĆ, 7.razred

- IVANA ŠKARA, 8.razred

- Mentor: Olga Arnaut

KEMIJA

- FRANKO CAR, 7. razred

- IVA ŠUMONJA, 7.razred

- MIHAELA GULIN, 8. razred

- PATRICIA BLAŽEVIĆ, 8. razred

- ORNELA DOMIJAN, 8. razred

Mentor: Simeonka Klepac

INFORMATIKA (programski jezik BASIC)

- DINO BENEDETTI, 6. razred (2. mjesto)

- JURAJ LISICA, 6. razred

Mentor: Ana Kirinčić

ČAKAVČIĆI PUL RONJGI

- KALISTA POHL, 2. razred (nagrađeni rad)

Mentor: Marijana Pohl

- EMILLY KOMADINA, 5. razred (naslovnica)

Mentor: Maja Lončarić

LIKOVNO-LITERARNI NATJEČAJ „Hrvatska kulturna baština“

- ELA HARAMBAŠIĆ, 1.razred

- MATEO MANESTAR, 3.razred

- GABRIELA JURKOVIĆ, 3.razred

- LORIS STOPAR, 4.razred

Mentor: Maja Lončarić

„LUMS“ 2010. („Likovnom umjetnošću mijenjamo svijet“)

- PETRA ŠEKREST, 1. razred

- ELA HARAMBAŠIĆ, 1.razred

- LAURA JURKOVIĆ, 1.razred (POHVALNICA)

- JELENA BRITVIĆ, 3.razred

- LORIS STOPAR, 4.razred (POHVALNICA)

Mentor: Maja Lončarić

EUROPA U ŠKOLI (likovni radovi)

- ANTONIO KOVAČEV, 4.razred

- OLIVER LELAS, 4.razred

- KATARINA VISKOVIĆ, 3.razred

- ELA HARAMBAŠIĆ, 1.razred

Mentor: Maja Lončarić

LIK

- ELA HARAMBAŠIĆ, 1. razred

- ALIN VORKAPIĆ, 1. razred

- PETRA ŠEKREST, 1.razred

- JELENA BRITVIĆ, 3.razred

Mentor: Maja Lončarić

VOLIM HRVATSKU (Bogatstvo Hrvatske u kapljici vode)

likovni rad učenika 1. b razreda

- MARCELO SUDEN

- ENYA CAR

- STELLA JUD

- DORA KREŠIĆ

- BARBARA GULIN

Mentor: Gordana Dodlek

OŠ VLADIMIRA NAZORA

ŠSD „KAŠTEL“ USPJESI U ŠKOLSKOJ GODINI 2008./2009.

ŠPORT	ŽUPANIJSKI PLASMAN	VODITELJ
KOŠARKA (dječaci)	do 1. kola	PETAR GRAČAKOVIĆ
NOGOMET (dječaci)	do četvrtfinala	ĐONI ŠVARC
RUKOMET (dječaci)	do 4. kola	ROBERT PAVLIĆ
ODBOJKA (djevojčice)	do 3. kola	ĐONI ŠVARC
STOLNI TENIS (djevojčice)	2. mjesto	ĐONI ŠVARC
STOLNI TENIS (dječaci)	1. mjesto	ĐONI ŠVARC
ATLETIKA (djevojčice)	1. mjesto	ĐONI ŠVARC
ATLETIKA (dječaci)	1. mjesto	ĐONI ŠVARC
PLIVANJE (dječaci)	4. mjesto	ĐONI ŠVARC

POLUZAVRŠNO DRŽAVNO PRVENSTVO (5 ŽUPANIJA)

ŠPORT	PLASMAN	VODITELJ
STOLNI TENIS (dječaci)	1. mjesto	ĐONI ŠVARC
STOLNI TENIS (djevojčice)	2. mjesto	ĐONI ŠVARC
ATLETIKA (djevojčice)	2. mjesto	ĐONI ŠVARC
ATLETIKA (dječaci)	2. mjesto	ĐONI ŠVARC

ZAVRŠNO (FINALE) DRŽAVNOG PRVENSTVA

ŠPORT	PLASMAN	VODITELJ
STOLNI TENIS (dječaci)	3. mjesto	ĐONI ŠVARC
STOLNI TENIS (djevojčice)	7. mjesto	ĐONI ŠVARC
ATLETIKA (dječaci)	8. mjesto	ĐONI ŠVARC
ATLETIKA (djevojčice)	10. mjesto	ĐONI ŠVARC

STOLNI TENIS (dječaci): Duško Morić, Marijo Jeličić, Antonio Mazzarolli
STOLNI TENIS (djevojčice): Dorina Srebrnjak, Maja Juretić, Morena Vuk
ATLETIKA (dječaci): Sandro Stojčić, Marin Mujkanović, Denis Barišić, Duško Morić, Ivan Jurinčić, Dino Derossi, Antonio Bebić, Damir Poslek, Moreno Car, Marino Pavelić, Gordana Pavlić, Mateo Pristušek, Mario Stojčić, Ennio Travaglia.
ATLETIKA (djevojčice): Valentina Bačić, Maja Kutija, Ema Blažina, Iva Blažina, Ela Lolić, Stanka Mužević, Iris Car, Ana Maria Bashota, Natali Kostanjšek, Barbara Deranja, Iva Pahljic, Patricia Blažević, Ursa Ljubas.

POJEDINAČNI REZULTATI

IME I PREZIME	ŠPORT	ŽUPANIJSKI PLASMAN	POLUZAVRŠNICA DRŽAVNOG PRVENSTVA	ZAVRŠNICA DRŽAVNOG PRVENSTVA
SANDRO STOJČIĆ	TRČANJE (100 m)	2. mjesto	1. mjesto	2. mjesto
DAMIR POSLEK	SKOK U VIS	1. mjesto	1. mjesto	1. mjesto
DINO DEROSI	SKOK U DALJ	1. mjesto	2. mjesto	5. mjesto
ANTONIO BEBIĆ	SKOK U DALJ	2. mjesto	-	-
DUŠKO MORIĆ	TRČANJE (100 m)	3. mjesto	-	-
GORDAN PAVLIĆ	BACANJE KUGLE	3. mjesto	-	-
VALENTINA BAČIĆ	SKOK U VIS	3. mjesto	-	-
M. MUJKANOVIĆ, A. BEBIĆ, D. POSLEK, S. STOJČIĆ, D. DEROSI	ŠTAFETA (4 X100 m)	1. mjesto	2. mjesto	3. mjesto

IVAN PAVIČIĆ (SAVATE BOX) - KUP HRVATSKE (2. mjesto)

Školsko sportsko društvo „Kaštel“ OŠ Vladimira Nazora za svoje prošlogodišnje rezultate dobilo je prestižne nagrade Grada Crikvenice. Na proglašenju sportaša godine nagrađena je ekipa stolnog tenisa koja je osvojila 3. mjesto u državi. Učenici koji su činili tu sjajnu ekipu su: Duško Morić, Marijo Jeličić i Antonio Mazzarolli. Njihov voditelj je nastavnik Đoni Švarc.

Nagradu za najboljeg pojedinca osvojio je Damir Poslek za osvojeno 1. mjesto u državi u disciplini skok u vis (165 cm).

REZULTATI ŠPORTAŠA U ŠKOLSKOJ GODINI 2009./2010.

U ovoj školskoj godini (2009./2010.) Školsko sportsko društvo „Kaštel“ nastavilo je svoj uspješan pohod na pobjednička postolja.

Na županijskim natjecanjima nastupilo je 11 ekipa i to: nogomet (dječaci), rukomet (dječaci), košarka (dječaci), stolni tenis (dječaci), atletika (7. i 8. razred - dječaci), atletika (5. i 6. razred - dječaci), odbojka (djevojčice), rukomet (djevojčice), stolni tenis (djevojčice), atletika (7. i 8. razred - djevojčice), atletika (5. i 6. razred - djevojčice).

Ekipa dječaka pod vodstvom Petra Gračakovića u košarci osvojila je sjajno 4. mjesto u županiji. Ekipu košarkaša čine: Dino Derossi, Mateo Lolić, Ednan Bešlija, Nikola Gačić, Luka Ratkajec, Filip Cvetković, Šefki Xheladini i Matej Knežević.

Ekipa dječaka u stolnom tenisu osvojila je 3. mjesto u županiji. Ekipu su sačinjavali: Marijo Jeličić, Dominik Salma, Sanjin Juretić i Leo Matejčić. Voditelj sjajnih stolnotenisača jest Đoni Švarc.

Drugo mjesto u županiji pripalo je ekipi atletičara koju su činili: Alen Mandžuka (bacanje kugle), Ednan Bešlija (bacanje kugle), Mario Domijan (trčanje 100 m), Dorian Delpin (trčanje 100 m), Dino Derossi (skok u dalj), Nikola Gačić (skok u dalj), Loren Lelas (trčanje 300 m), Arijan Aljević (300 m), Moreno Car (skok u vis), Marino Košuljandić (skok u vis), Karlo Balas (1000 m) i Borna Novak (1000 m). Voditelj ekipe atletičara je Đoni Švarc.

I ženska ekipa u atletici postigla je sjajan uspjeh, drugo mjesto u županiji. Pod vodstvom Đonija Švarca u ovoj ekipi nastupile su: Patricia Blažević (bacanje kugle), Bernarda Car (bacanje kugle), Ema Blažina (trčanje 100 m), Iva Blažina (trčanje 100 m), Maja Kutija (skok u dalj), Arijana Kulišek (skok u dalj), Dajana Ostrun (trčanje 300 m), Kristina Krnjić (trčanje 300 m), Valentina Bačić (skok u vis), Ornela Domijan (skok u vis), Barbara De Carina (trčanje 600 m) i Kristina Grozdek (trčanje 600 m).

Prvo mjesto u županiji te prvo mjesto na poluzavršnici državnog prvenstva osvojila je ženska ekipa u stolnom tenisu. Ekipa se plasirala na završnicu državnog prvenstva.

Tu izvrsnu ekipu čine: Dorina Srebrnjak, Maja Juretić i Andrea Pavlović.

Voditelj stolnoteniske ekipe jest Đoni Švarc.

Tijekom svibnja održat će se još i županijsko natjecanje za 5. i 6. razrede u atletici.

Zbornicu nam krasi mnoga nova sportska priznanja.

UDIČARENJE

3. ŠKOLSKI KUP BRAĆE SKOMERŽA

Franko Car i Ornela Domijan (2. mjesto ekipno)

Kalista Pohl i Bruna Pohl (3. mjesto ekipno)

Franko Car 3. mjesto (pojedinačno)

Recesija

Recesija je.
Snjeguljica je
otпустиła tri patuljka.

Skakač

Gdje završi Chuk
Norris kada skoči
s trećeg kata?
Na petom katu.

Iluzija

Što je optička iluzija?
Kada netko izgleda inteligentno zahvaljujući
naočalama.

Jedinice

Donio Ivica učeničku knjižicu,
a unutra sve jedinice, samo dvojka iz glazbenog.
Otac mu opali pljusku i kaže:
Sram te bilo, ovolike jedinice, a ti još pjevaš.

Pljuska

Što je pljuska?
Informacija iz prve ruke.

Učitelji

Svi učitelji su kao oblaci.
Čim odu, dan je prekrasan.

Voditelj: *Kako vam se svidjela utakmica?*
Navijač: *Utakmica je bila zanimljiva kao
izravan prijenos plime i oseke!*

Komentator: *Zašto je utakmica tako spora?*
Navijač: *Lopta je natopljena kišnicom
pa sporo ide po travnjaku!*

Komentator:
*Ovaj pokušaj je bio opasniji za avione
Croatia Airlinesa nego za vratara Cibaliije!*

Pita učiteljica: *Ivice, koliko je 2+2?*
Ivica: *4!*
Učiteljica: *Sjedi, 5!*
Ivica: *A joj, znao sam da je 5!*

Kako se 4 slona mogu voziti u autu?
Dva sjednu naprijed, a dva iza.

OSMOSMJERKA

M	N	O	G	O	M	E	T	P	G
A	A	O	L	E	T	E	N	I	S
Č	L	Z	D	O	L	I	M	P	E
E	O	A	I	K	DŽ	N	R	B	Č
V	LJ	D	O	L	A	U	E	I	U
A	V	P	B	S	K	J	D	N	R
NJ	LJ	O	T	O	Z	I	A	O	A
E	K	I	M	B	J	K	C	K	NJ
S	K	E	O	Š	O	K	S	I	D
A	T	L	E	T	I	K	A	E	B

ATLETIKA, BEJZBOL, BIKIKLIZAM, BOKS, DISK, DŽUDO, GIMNASTIKA, GOL, KAJAK, KANU, KOPLJE, KOŠ, MAČEVANJE, MEDALJA, NOGOMET, ODBOJKA, OLIMP, RUČE, RUKOMET, TENIS.

Kada sve pronađeš ostat će ti još samo sedam neiskorištenih slova. Pročitaj ih redom, dobit ćeš naziv još jednog olimpijskog sporta u kojemu Hrvatska ima nekoliko doista izvrsnih predstavnika.

E	P	P	O	V	O	R	K	A	A
K	C	E	L	A	Š	I	C	K	B
M	V	I	P	A	T	E	T	A	R
I	A	N	N	E	J	U	K	P	Z
T	T	Š	F	D	L	LJ	E	R	A
S	R	N	K	A	A	N	V	I	B
O	O	A	P	A	K	L	I	N	A
K	M	B	A	L	R	S	K	C	V
V	E	S	E	LJ	E	E	A	O	A
L	T	S	U	P	O	S	E	M	P

BAKLJA, BAL, DJECA, KONFETI, KOSTIM, LUTKA, MASKA, MAŠKARE, MESOPUST, PEPELNICA, PLES, POKLADICE, POVORKA, PRINC, ŠALE, VATROMET, ZABAVA.

Kada sve pronađeš ostat će ti osam neiskorištenih slova. Pročitaj ih redom pa ćeš otkriti konačnu odgonetku s kojom su sve riječi iz osmosmjerke u izravnoj vezi.

Gdje ima najviše vitamina?
U ljekarni.

Što govori ovca kada zna strane jezike?
Mooo!!!

Zašto plavuša nema leda u zamrzivaču?
-Ne zna recept.

Pita učiteljica Ivicu: *Jako sam otrovna, agresivna i grizem. Tko sam ja?*
Ivica odgovara: *Moja mama kad ne pospremim sobu.*

S kim ste se sudarili? - upita policajac vozača.
Nemam pojma s kim, pobjegao je, onuda ... niz provaliju.

Što je to malo brončano s bijelom crtom na leđima i kopa u zemlji?
Krtica s kosmodiskom!

